

ΑΝΑΤΡΟΠΗ

Αυτοδιοικητική & Πολιτική έκδοση πληροφόρησης, διαλόγου και προβληματισμού Λυκόβρυσης - Πεύκης

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2017

Έτος 2^ο Φύλλο 11

Στρεβλή πραγματικότητα

Η ελληνική κοινωνία (άραγε, μόνον αυτή;) αντιμετωπίζει καθημερινά προβλήματα, τα οποία πολλές φορές λαμβάνουν χρόνο στις συζητήσεις μας και χώρο στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και κοινωνικής δικτύωσης πολύ μεγαλύτερο από όσο θα έπρεπε πραγματικά να αναλογεί.

Αυτή η «άνιση βαρύτητα» συνήθως προκαλείται από πολιτικά πρόσωπα και ωθείται από τα φερέφωνα τους και τους «παντογνώστες» δημοσιογράφους, που μας οδηγούν με μαεστρία να ασχολούμαστε με τις ελάσσονες σημασίας πλευρές κάποιου σημαντικού ζητήματος και να αποφεύγουμε τη συζήτηση στον πυρήνα του προβλήματος, που πιθανόν θα φέρει και την λύση του.

Προ μηνός, ξαφνικά, όλοι αρχίσαμε να συζητούμε αν τις σημαίες στις παρελάσεις των μαθητών, κατά τη διάρκεια των εθνικών εορτών, θα πρέπει να τις κρατούν οι άριστοι μαθητές και μαθήτριες ή κάποιιοι από το σύνολο της μαθητικής κοινότητας που θα επιλέγονται με κλήρωση...

Υπήρξαν επιχειρήματα ένθεν κακείθεν, άλλα που πάταγαν σε στέρεη λογική και άλλα... «κουκουρίκου». Μπλέχτηκαν η «αξιοκρατία» με τα «δικαιώματα του

παιδιού», ο «ρατσισμός» με την «ιστορία του έθνους», η «περηφάνεια των γονέων, των παππούδων και των γιαγιάδων» με την «ταξική διαστρωμάτωση» και άλλα πολλά... ων ουκ έστι αριθμός!

Αν προσπαθήσουμε όμως να δούμε το πραγματικό πρόβλημα, είναι βέβαιο ότι θα έπρεπε να ασχοληθούμε με την αναγκαιότητα ή μη αυτών των μαθητικών παρελάσεων, τι προσφέρουν, τι επιδιώκουν, αν ταιριάζουν με τη σύγχρονη κοινωνία, αν διαπαιδαγωγούν τα παιδιά μας στην παγκόσμια πολυπολιτισμική κοινωνία, αν συνάδουν με την... ενωμένη Ευρώπη!

Αυτές τις μέρες, με αφορμή το νομοσχέδιο που δίνει τη δυνατότητα αλλαγής φύλου στις ταυτότητες εκείνων των προσώπων που η καθημερινή πραγματικότητα της ζωής τους είναι αντίθετη με όσα αναγράφονται σε αυτές, προκλήθηκε ιδιαίτερη συζήτηση στα ΜΜΕ μετά από δηλώσεις και του ανώτατου θρησκευτικού ιερατείου της χώρας μας.

Οι θρησκευτικοί ταγοί αρνούμενοι, λίγο ως πολύ, την προτεινόμενη από την πολιτεία νομοθετική ρύθμιση, που επιλύει κάποια πραγματικά προβλήματα, επέλεξαν ως ένα σημείο αντίδρασης των την προτεινόμενη από το νο-

μοσχέδιο ηλικία των 15 ετών και επιχειρηματολόγησαν με τη βασική σκέψη ότι οι δεκαπεντάχρονοι δεν είναι ώριμοι για αποφάσεις τέτοιου επιπέδου.

Έχεσε το «ελληνορθόδοξο» ιερατείο ότι εδώ και αιώνες επιβάλλει τη βάπτισμα σε νήπια προκαταλαμβάνοντας τη «στοιχισή τους» στην δογματική κοινωνία που εξουσιάζουν, αδιαφορώντας πλήρως για την έλλειψη εκ μέρους των νηπίων οποιασδήποτε ικανότητας επιλογής...

Θα ρωτήσουν κάποιοι αναγνώστες... στο τελευταίο παράδειγμα των δηλώσεων των επικεφαλής της θρησκείας, ποια είναι η «άνιση βαρύτητα»;

Κατά την άποψή μας, το φαινόμενο να συζητούνται περισσότερο οι σχολιασμοί κάποιων θρησκευτικών ηγετών από τα πραγματικά προβλήματα που ταλανίζουν την κοινωνία είναι παραπλανητικό και οδηγεί τα μέλη της κοινωνίας σε αντιπαραθέσεις που υπό άλλες συνθήκες θα ήταν αδιάφορες... Ποιες είναι οι άλλες συνθήκες;

Μα φυσικά, ο διαχωρισμός της εκκλησίας από το κράτος και ο περιορισμός της αυστηρά στα θρησκευτικά της καθήκοντα...

Αυτό είναι το κέντρο του προβλήματος!

ΧρονοΓράφημα

Του Χρίστου Απ. Ζάνη

Τι παράγει η χώρα μας...

Σε καφενείο της πλατείας μια συντροφιά ηλικιωμένων συζητούσαν με έντονο προβληματισμό για την κατάντια της χώρας και τα αδιέξοδα.

Μεταξύ των άλλων ετέθη το ερώτημα:

Τι παράγει η χώρα μας;

Μεταξύ σοβαρών και αστειών ακούστηκαν και τα παρακάτω:

«Καλλιεργούμε» και εξάγουμε σε όλον τον κόσμο νέες και νέους, με υψηλό μορφωτικό επίπεδο σε πολυποίκιλα πεδία, με αποτέλεσμα η χώρα μας να χάνει αυτό το αναγκαίο ανθρώπινο δυναμικό, το οποίο «ματώσαμε» για να το εκπαιδύσουμε.

Η χώρα μας, παράλληλα, παράγει δωσίλογους, λαμόγια, οσφυοκάμπτες, καιροσκοπούς, εθελόδουλους, διεφθαρμένους, χαμερπείς, ιδιοτελείς, αντιπατριώτες και υποκριτές. Όλα αυτά τα «λουλούδια» παραμένουν στον τόπο μας και κοσμούν την κρατική μηχανή, την εξουσία (νομοθετική, εκτελεστική, δικαστική, εκκλησιαστική)!

Ανεχόμαστε πολιτικούς που, με πλήρη διαύγεια πνεύματος, είπαν επανειλημμένα ψέματα, ξεπουλάνε τα πάντα και συνεχίζουν να μας κοροϊδεύουν!

Δίνουμε εύκολα «φακελάκια» και «γρηγορόσημα» για την υγεία μας και για την τακτοποίηση των υποθέ-

σεών μας, ενώ παράλληλα καυτηριάζουμε την ύπαρξη και κυκλοφορία μαύρου χρήματος!

Πολίτες χαρακτηρίζουν τους δημόσιους υπάλληλους ως τεμπέληδες, αδιάφορους και ανεπρόκοπους, και ταυτόχρονα «σχίζονται» να προσληφθούν στον δημόσιο τομέα!

Είμαστε ένας λαός που διαρκώς διαμαρτύρεται και δεν επαναστατεί! Τρέχει στα γήπεδα και εκτονώνεται! Περιμένει την εξ ύψους βοήθεια και αναθέτει σε ανάξιους κυβερνήτες να τον εξοντώσουν!

Τα σχόλια περιττεύουν... Πρόκειται, κυριολεκτικά, για τραγικές αλήθειες...

Ο Παύλος Φύσσας (καλλιτεχνικό όνομα Killah P ή Dogo Argentino όπως τον φώναζαν) ήταν καλλιτέχνης της ραπ με αντιφασιστική δράση.

Γεννήθηκε στις 10 Απριλίου 1979 και δολοφονήθηκε στο Κερατσίνι στις 18 Σεπτεμβρίου 2013, από τον Γιώργο Ρουπακιά, μέλος της Χρυσής Αυγής.

Η δολοφονία αποδόθηκε σε πολιτικά κίνητρα, οι ανακρίσεις ενέπλεξαν και άλλα μέλη της Χρυσής Αυγής και ήταν η αφορμή για περαιτέρω έρευνες για ποινικά αδικήματα και την ύπαρξη εγκληματικής οργάνωσης στην οποία εμπλέκονται μέλη και ηγετικά στελέχη του κόμματος.

Στην εξέλιξη των ερευνών, μεταξύ των προφυλακισμένων για τη σύσταση εγκληματικής οργάνωσης συμπεριλήφθησαν και βουλευτές της Χρυσής Αυγής.

Ποίηση

Παύλος Φύσσας, Γιάννης Αγγελάκας

Σιγά μην κλάψω, σιγά μη φοβηθώ

Έγινε ο κόσμος μια μεγάλη φυλακή
κι εγώ ψάχνω έναν τρόπο τα δεσμά να σπάσω,
έχω ένα μέρος που με περιμένει εκεί,
σε μια πολύ ψηλή κορφή πρέπει να φτάσω.
Γι' αυτό απλώνω ξανά πολύ ψηλά τα δυο μου χέρια,
για να κλέψω λίγο φως από τα λαμπερά αστέρια.
Δεν αντέχω εδώ κάτω και κοντεύει να με πνίξει
των ανθρώπων η μιζέρια τόσο όσο κι η θλίψη,
δεν αντέχω άλλο κι όλοι αυτοί δε μου ταιριάζαν,
πήρα τ' άλλο μονοπάτι κι όχι αυτό που μου χαράξαν.

.....
Για όσους με πρόδωσαν με πίσω μαχαιριές
θέλω να ξέρουν ότι, σιγά μην κλάψω
και για αυτές τις αγάπες τις παλιές
θέλω να ξέρουν ότι, σιγά μην κλάψω
κι όσοι μ' απείλησαν με πύρινα δεσμά
θέλω να ξέρουν ότι, σιγά μη φοβηθώ
να 'ρθούν να με βρουν στην κορυφή ψηλά
τους περιμένω και, σιγά μη φοβηθώ.

Μου είπαν να μην κάνω όνειρα τρελά,
να μην τολμήσω να κοιτάξω τα αστέρια,
μα εγώ ποτέ μου δεν τους πήρα σοβαρά,
πήρα τον κόσμο ολόκληρο στα δυο μου χέρια.
Θέλουνε τώρα να μου φτιάξουν μια φωλιά,
που εκεί πάνω της το φόβο, την ασχήμια,
κι ένα κλάμα γοερό και μια αλυσίδα βαριά
κουβαλάει την κατάρρα των θεών και τη βλασφήμια.
Δε θα δακρύσω μα ούτε και δε θα φοβηθώ,
δε θα αφήσω να μου κλέψουν τα όνειρα μου,
ελεύθερα ψηλά πολύ ψηλά πετώ
κι όλοι ζηλεύουν τα περιήφανα κι αδέσμευτα φτερά μου
και περιμένω κι άλλα αδέρφια για να 'ρθούν
σ' αυτήν την κορυφή που όλους περιμένει
αρκεί να μη δακρύσουν και να μη φοβηθούν
σ' αυτήν την έξυπνη απάτη την καλοστημένη.

Γράφουν:

• Χρίστος Απ. Ζάνης • Γιώργος Κουτσικάκης • Άρις Λιάκουρας
• Μανώλης Στ. Πάγκαλος • Φάνης Στρατουδάκης • Βασίλης Χριστόπουλος

Δημοτικός Λαχανόκηπος

Το δημοτικό Συμβούλιο με ομόφωνη απόφαση (147/30.8.2017) ενέκρινε τη συνέχιση λειτουργίας του υφιστάμενου λαχανόκηπου ως Δημοτικό Λαχανόκηπο και τον Κανονισμό Λειτουργίας του, και συγκρότησε 5μελή Επιτροπή Δημοτικού Λαχανόκηπου αποτελούμενη από τους:

- Γκαρραβέλα Νικόλαο, Τσελέντα Αντώνιο, Πανταζή Παναγιώτη, Κωνσταντό Δημήτριο και Σοκορέλη Παναγιώτα ως τακτικά μέλη και

- Παπανικολάου Ευάγγελο, Αγγελόπουλο Παναγιώτη, Τσεκούρα Ευθυμία, Δημητριάδη Ισαάκ και Βαλασαμή Αλέξανδρο ως αναπληρωματικά μέλη.

Χωροθέτηση Λαϊκής Αγοράς Λυκόβρυσης

Το δημοτικό συμβούλιο Λυκόβρυσης - Πεύκης (απόφαση 136/30.8.2017) συμφώνησε κατά πλειοψηφία [21 ΥΠΕΡ, 1 ΛΕΥΚΟ (Ν. Σοκορέλη), 1 ΑΠΟΧΗ (Γ. Θεοδωρακόπουλος)] με τις αποφάσεις του συμβουλίου της Δημοτικής Κοινότητας Λυκόβρυσης και της Επιτροπής Ποιότητας Ζωής και:

«... εμμένει στην δοκιμαστική αλλαγή λειτουργίας της Λαϊκής Αγοράς στη Λυκόβρυση, με εξαίρεση εκ περιτροπής λειτουργία στην οδό Λυκοβρύσεως (από Αγίας Βαρβάρας έως Αγίας Παρασκευής) και στην οδό Λάμπρου Κατσώνη (από Αγίας Παρασκευής έως Σοφ. Βενιζέλου)».

Ορισμοί Αντιδημάρχων

Ο Δήμαρχος Λυκόβρυσης - Πεύκης Αν. Μαυρίδης (απόφαση 1070/31.8.2017) αντικατέστησε τους Αντιδημάρχους Παπανικολάου Ευάγγελο, Σκαμάκη Χρήστο, Τσεκούρα Ευθυμία και Φραιδάκη Εμμανουήλ, και στη θέση τους, για την περίοδο 1/9/2017 - 31/8/2019, όρισε τους:

- Παύλο Μποτίνη, Αντιδήμαρχο Οικονομικών και Διοικητικών Υπηρεσιών,
- Κωνσταντίνο Νικολιάδη, Αντιδήμαρχο Τεχνικών Υπηρεσιών, Πολεοδομίας και Πολιτικής Προστασίας και Αναπληρωτή Δημάρχου,
- Αντώνιο Τσελέντα, Αντιδήμαρχο Δημοτικής Κοινότητας Λυκόβρυσης και Καθαριότητας - Πρασίνου και
- Γεώργιο Καρύμπα, Αντιδήμαρχο Δημοτικής Κοινότητας Πεύκης.

Παράλληλα, διατήρησε στην θέση του τον Νικόλαο Γκαρραβέλα, Αντιδήμαρχο Εκπαίδευσης, Κοινωνικής Πολιτικής και Εθελοντισμού.

Δημοτική Επιτροπή Παιδείας

Με την απόφαση 1108/7.9.2017 Δημάρχου Λυκόβρυσης - Πεύκης Αν. Μαυρίδη, τροποποιήθηκε η σύνθεση της Δημοτικής Επιτροπής Παιδείας, με Πρόεδρο τον Δημοτικό Σύμβουλο Παναγιώτη Πανταζή και τακτικά μέλη τους:

- Κωνσταντίνο Θηβαίο, Διευθυντή 3ου Δημοτικού Σχολείου Πεύκης,
- Θεοδώρα Μαζιώτη, Διευθύντρια 2ου Γυμνασίου Πεύκης,
- Ειρήνη Τζοβλά, Διευθύντρια 4ου Δημοτικού Σχολείου Πεύκης,
- Νέλη Βαοργιά, εκπρόσωπο Συλλόγου Εκπαιδευτικών ΠΕ «Γ. Σεφέρης»,
- Ελευθερία Χάρη, εκπαιδευτικό στην ΚΥ του ΥΠΠΕΘ, εκπρόσωπο Β' ΕΛΜΕ Αν. Αττικής,
- Κυριακούλα Μαμίση, εκπαιδευτικό 1ου ΕΠΑΛ Αχαρνών, εκπρόσωπο της Δ' ΕΛΜΕ Αν. Αττικής,
- Νικόλαο Κελέκη, εκπρόσωπο Ένωσης Γονέων & Κηδεμόνων Συλλόγου Λυκόβρυσης - Πεύκης και
- Δέσποινα Παπαδοπούλου, εκπρόσωπο Εμπορικού Επαγγελματικού Συλλόγου Λυκόβρυσης - Πεύκης.

Με αναπληρωτές αντίστοιχα τους:

- Ευστάθιο Σπαθιά, Διευθυντή 1ου Δημοτικού Σχολείου Πεύκης,
- Ιωάννα Κουραμπέα, Διευθύντρια 2ου ΓΕΛ Πεύκης,
- Γεώργιο Κοκκινομηλιώτη, εκπρόσωπο Συλλόγου Εκπαιδευτικών ΠΕ «Γ. Σεφέρης»,
- Βαγγέλη Κορδολαίμη, εκπρόσωπο Συλλόγου Εκπαιδευτικών ΠΕ «Γ. Σεφέρης»,
- Χρήστο Κρητικό, εκπαιδευτικό 2ου ΓΕΛ Πεύκης, εκπρόσωπο της Β' ΕΛΜΕ Αν. Αττικής,
- Νατάσα Αβραμίδου, εκπαιδευτικό 1ου ΕΠΑΛ Αχαρνών, εκπρόσωπο της Δ' ΕΛΜΕ Αν. Αττικής,
- Αναστασία Νούλη, εκπρόσωπο Ένωσης Γονέων & Κηδεμόνων Συλλόγου Λυκόβρυσης - Πεύκης και
- Χριστίνα Παπαρούπα, εκπρόσωπο Εμπορικού Επαγγελματικού Συλλόγου Λυκόβρυσης - Πεύκης.

Έκτακτη επιχορήγηση ΠΕΑΠ

Με οριακή πλειοψηφία [10 ΥΠΕΡ, 7 ΚΑΤΑ (Γ. Θεοδωρακόπουλος, Κ. Μπαλδεράνος, Μ. Πάγκαλος, Π. Ασβεστάς, Δ. Κωνσταντός, Γ. Κωνσταντόπουλος, Μ. Σταυράκη - Πατούλη), 1 ΛΕΥΚΟ (Ν. Σοκορέλη), 1 ΠΑΡΩΝ (Μ. Γώγου)] το δημοτικό συμβούλιο Λυκόβρυσης - Πεύκης (απόφαση 125/11.7.2017) ενέκρινε έκτακτη επιχορήγηση στο ΝΠΔΔ του Δήμου Λυκόβρυσης - Πεύκης «ΠΕ.Α.Π» 45.000,00 €.

Κατά την συζήτηση που προηγήθηκε της απόφασης, δεν τεκμηριώθηκε καμία αναγκαιότητα έκτακτης επιχορήγησης (σημειωτέον ότι το ΠΕΑΠ χρηματοδοτείται ετησίως με το ποσό των 360.000,00 ευρώ).

Δυστυχώς, παράλληλα την έλλειψη τεκμηρίωσης και την αδυναμία του Προέδρου Χρήστου Φωτίδη και του Αντιπροέδρου Αντώνη Τσελέντα να αιτιολογήσουν επαρκώς τους λόγους της αιτούμενης επιχορήγησης, οι σύμβουλοι με την προαναφερθείσα οριακή πλειοψηφία ενέδωσαν στις μη αποδεδειγμένες αιτιάσεις του προεδρείου του ΠΕΑΠ.

Θα επανέλθουμε...

Παραίτηση Αντιπροέδρου ΠΕΑΠ

Το δημοτικό συμβούλιο Λυκόβρυσης - Πεύκης (απόφαση 156/20.9.2017):

- αποδέχθηκε ομόφωνα την παραίτηση του Αντώνη Τσελέντα από τη θέση του Αντιπροέδρου του ΠΕΑΠ,

- όρισε ομόφωνα νέο μέλος του ΠΕΑΠ τον Παναγιώτη Αγγελόπουλο και
- εξέλεξε κατά πλειοψηφία [15 ΥΠΕΡ, 1 ΚΑΤΑ (Δ. Κωνσταντός)] τον Παν. Αγγελόπουλο ως νέο Αντιπρόεδρο του ΠΕΑΠ.

Ονοματοδοσία ανοικτού γηπέδου μπάσκετ Λυκόβρυσης

Το δημοτικό συμβούλιο (απόφαση 155/20.9.2017) ενέκρινε κατά πλειοψηφία [23 ΥΠΕΡ, 1 ΠΑΡΩΝ (Μ. Πάγκαλος)] την ονοματοδοσία του ανοικτού γηπέδου μπάσκετ Λυκόβρυσης σε «Γεώργιος Κ. Αλεξόπουλος».

Ο επικεφαλής της Ριζοσπαστικής Ανατροπής Μανόλης Πάγκαλος, παρά την έντονη συναισθηματική φόρτιση που επικράτησε στη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου, δήλωσε ΠΑΡΩΝ κατά την ψηφοφορία λόγω της πλήρους ανυπαρξίας στο δήμο διαδικασιών αξιολόγησης προτεινόμενων ονοματοδοσιών και μετονομασιών δημόσιων χώρων καθώς και της απουσίας ευρύτερου διαλόγου στην κοινωνία.

*Πληρέστερη ενημέρωση
στην ηλεκτρονική διεύθυνση
του προγράμματος «ΔΙΑΥΓΕΙΑ»
<https://diavgeia.gov.gr/f/likovrisipefki>*

Επιλογή αποφάσεων Θεσμικών οργάνων του Δήμου

Συνταξιοδοτήθηκε η μόνιμη υπάλληλος Αμπανούδη Ευαγγελία του Γεωργίου, ΠΕ Οικονομικού Λογιστικού (απόφαση Δημάρχου 846/17.7.2017).

Ανατέθηκαν οι παρακάτω προμήθειες:

Υλικά για αυτόματο πότισμα, ύψους 9.905,17 ευρώ, συμπεριλαμβανόμενου ΦΠΑ, στον Βουτσά Στ. Σπυρίδωνα (απόφαση Δημάρχου 852/18.7.2017).

Έντυπα Κοινωνικής Υπηρεσίας για το «Κέντρο Νεότητας», ύψους 1.475,60 ευρώ, συμπεριλαμβανόμενου ΦΠΑ, στην εταιρεία ΑΡΓΩ Εκτυπωτική ΑΒΕΕ (απόφαση Δημάρχου 920/31.7.2017).

Κηπευτικά εργαλεία και μηχανήματα, ύψους 1.627,40 ευρώ, πλέον ΦΠΑ, στην εταιρεία Μουντάνου Μ. & Σια ΕΕ (απόφαση Δημάρχου 920/31.7.2017).

Πινακίδες σήμανσης και ειδών οδικής ασφάλειας, ύψους 14.281,08 ευρώ, συμπεριλαμβανόμενου ΦΠΑ, στην εταιρεία Ι. Αναστασίου & Υιοί ΕΕ (απόφαση Δημάρχου 1021/10.8.2017).

Συντήρηση και τεχνική υποστήριξη διαδικτυακής πύλης και mobile εφαρμογής ενημέρωσης δημοτών, ύψους 22.196,00 ευρώ, συμπεριλαμβανόμενου ΦΠΑ, στην εταιρεία Cloud Crew P.C. Technology Provider (απόφαση Δημάρχου 1040/21.8.2017).

Όργανα άθλησης, ύψους 12.945,60 ευρώ, συμπεριλαμβανόμενου ΦΠΑ, στον Πρωτονοτάριο Δημήτριο (απόφαση Δημάρχου 1062/29.8.2017).

Παροχή λογιστικών υπηρεσιών, ύψους 700,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ, στον Αντωνακέλη Χρήστο (απόφαση Προέδρου Α' Βάθμιας Σχολικής Επιτροπής 27/5.9.2017).

Συντήρηση εφαρμογών λογισμικού Η/Υ Οικονομικών και Διοικητικών Υπηρεσιών, ύψους 11.999,48 ευρώ, συμπεριλαμβανόμενου ΦΠΑ, στην εταιρεία ΝΟΗΣΙΣ Πληροφορική ΑΕ (απόφαση Δημάρχου 1094/5.9.2017).

Τεχνική υποστήριξη υπαλλήλων σε προγράμματα Η/Υ για νέες τεχνολογίες, ύψους 4.464,00 ευρώ, συμπεριλαμβανόμενου ΦΠΑ, στην εταιρεία ΝΟΗΣΙΣ Πληροφορική ΑΕ (απόφαση Δημάρχου 1095/5.9.2017).

Συντήρηση μηχανογραφικού εξοπλισμού, ύψους 4.464,00 ευρώ, συμπεριλαμβανόμενου ΦΠΑ, στην εταιρεία ΝΟΗΣΙΣ Πληροφορική ΑΕ (απόφαση Δημάρχου 1096/5.9.2017).

Υλικά επέκτασης και συντήρησης τηλεφωνικού κέντρου Λυκόβρυσης, ύψους 1.432,60 ευρώ, συμπεριλαμβανόμενου ΦΠΑ, στην εταιρεία SYSCOM - Α. ΠΑΓΩΝΗΣ & ΣΙΑ ΕΕ (απόφαση Δημάρχου 1104/7.9.2017).

Αστικός εξοπλισμός, ύψους 1.488,00 ευρώ, συμπεριλαμβανόμενου ΦΠΑ, στον Ελευθέριο Παγίδα (απόφαση Δημάρχου 1216/18.9.2017).

Συντήρηση προγράμματος προνοιακών επιδομάτων, ύψους 1.984,00 ευρώ, συμπεριλαμβανόμενου ΦΠΑ, στην εταιρεία Quality & Realability ΑΕ (απόφαση Δημάρχου 1225/19.9.2017).

Κλιματιστικά μηχανήματα, ύψους 1.000,00 ευρώ, συμπεριλαμβανόμενου ΦΠΑ, στην εταιρεία ΑΙΚ. & ΑΛΕΞ. ΒΛΑΧΑΚΗ ΕΕ (απόφαση Δημάρχου 1239/20.9.2017).

Έπιπλα και σκεύη, ύψους 6.982,44 ευρώ, συμπεριλαμβανόμενου ΦΠΑ, στην εταιρεία Μ. Παπαϊωάννου Γ. Καραμπίνας Ο.Ε. (απόφαση Δημάρχου 1268/25.9.2017).

Έπιπλα και σκεύη, ύψους 1.372,68 ευρώ, συμπεριλαμβανόμενου ΦΠΑ, στην εταιρεία Μ. Παπαϊωάννου Γ. Καραμπίνας Ο.Ε. (απόφαση Δημάρχου 1294/29.9.2017).

Προληπτική ιατρική για τους εργαζόμενους, ύψους 2.629,70 ευρώ, στην εταιρεία Βιότυπος Πολιτεία Ιδιωτικό Πολυιατρείο Αθηνών ΑΕ (απόφαση Δημάρχου 1295/29.9.2017).

Προληπτική ιατρική για τους εργαζόμενους, ύψους 10.299,10 ευρώ, στην Σταμούλη Μαρία (απόφαση Δημάρχου 1296/29.9.2017).

Συντήρηση και επισκευή κάδων απορριμμάτων, ύψους 3.000,00 ευρώ, συμπεριλαμβανόμενου ΦΠΑ, στον Κόνιαρη Γεώργιο (απόφαση Δημάρχου 1308/2.10.2017).

Το δημοτικό συμβούλιο:

ενέκρινε κατά πλειοψηφία [(15 ΥΠΕΡ, 1 ΚΑΤΑ (Παν. Ασβεστάς), 1 ΛΕΥΚΟ (Γ. Θεοδωρακόπουλος)] τον Κανονισμό Λειτουργίας του Γραφείου Εθελοντισμού Δήμου Λυκόβρυσης - Πεύκης (απόφαση 158/20.9.2017)

αποφάσισε ομόφωνα την υλοποίηση του έργου «Δομή Παροχής Βασικών Αγαθών Δήμου Λυκόβρυσης Πεύκης: Κοινωνικό Παντοπωλείο» με ίδια μέσα (απόφαση 159/20.9.2017).

Δίκαιο και Ιδεολογία

Του Φάνη Στρατουδάκη

Το λατινικό ρητό «ubi societas ibi jus» (όπου κοινωνία εκεί και δίκαιο) δεν πρέπει να απολυτοποιείται ώστε το δίκαιο (με την έννοια του συνόλου νόμων) να παρουσιάζεται ως μια αιώνια, ευθύγραμμη σταθερά με απaráλλακτη ουσία, δομή και λειτουργία. Το δίκαιο διαφοροποιείται δραστικά ανάλογα με την κοινωνία στην οποία αντιστοιχεί και τις παραγωγικές σχέσεις της οποίας σε τελευταία ανάλυση αντανακλά.

Το δίκαιο, έτσι όπως το γνωρίζουμε εμείς σήμερα, στις προηγμένες καπιταλιστικές κοινωνίες, αναφέρεται σε ένα ομοειδές σύνολο τυπικά ίσων ελεύθερων και αυτόνομων υποκειμένων, που ανταλλάσσουν προϊόντα και εξειδικευμένες υπηρεσίες - κι όποιος δεν έχει, ανταλλάσει απλώς την εργατική του δύναμη. Αυτή η τυπική, νομική ισότητα και (φαινομενική) αυτονομία των ατόμων δεν υπήρχε στο προγενέστερο φεουδαρχικό σύστημα. Εκεί δεν μιλούσαμε για τυπικώς ίσα και ελεύθερα υποκείμενα δικαίου, διότι ρητά «φυσικά» δικαιώματα και προνόμια δίνονταν στους ευγενείς και αυλικούς ενός «ελέω Θεού» μονάρχη. Ούτε βέβαια μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι υπήρχε τυπική ισότητα στην αρχαία Αθήνα, όπου παρά τα πρώτα σημαντικά στοιχεία δημοκρατίας, η έννοια του ατομικού δικαιώματος ήταν άγνωστη και ο δούλος αντιμετωπιζόταν ως res (πράγμα), όπως είπαν οι Ρωμαίοι που αντέγραψαν το αρχαιοελληνικό δίκαιο.

Η τυπική ισότητα των ανθρώπων (πέρα από τις πασιφανείς ταξικές διαφορές) που προωθεί το δίκαιο του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής, για να πείσει και να εκμαιεύσει την ελάχιστη συναίνεση, που πάντα απαιτείται, δεν μπορεί να βρίσκεται στα χέρια των άμεσα συναλλασσόμενων δηλαδή της αστικής τάξης, όπως ήταν παλαιότερα στα χέρια της αριστοκρατικής τάξης και του μονάρχη. Καθίσταται δηλαδή αναγκαίος ο διαχωρισμός της ιδιωτικής από την πολιτική κοινωνία και η δημιουργία του πολιτικού ή συνταγματικού κράτους, που προήλθε από τις αστικές επαναστάσεις (και κυρίως την γαλλική), ως άρνηση του απολυταρχικού κράτους.

Ο νομικός καταναγκασμός σήμερα δεν είναι πλέον άμεσα προσωποποιημένος και διαμορφώνεται ένας διαφορετικός χώρος αρμοδιοτήτων για την πολιτική εξουσία και το δίκαιο. Η λειτουργική διάκριση των εξουσιών και ο σαφής διαχωρισμός του δικαίου σε ιδιωτικό και δημόσιο, είναι στοιχεία που δεν υπήρχαν σε άλλα δικαϊκά συστήματα, τουλάχιστον με την καθαρότητα που προσέλαβαν τους Νέους Χρόνους. Ταυτόχρονα η νομική επιστήμη στράφηκε σε μία κατεύθυνση θετικιστική, αναγνωρίζοντας ως νομιμότητα μόνο τους κανόνες που αρμόδια κρατικά όργανα, ανεξάρτητα από τους συναλλασσόμενους πολίτες, θέσπισαν βάσει μιας προβλεπόμενης τυπικής διαδικασίας. Η θετικότητα αυτή του δικαίου έχει δύο βασικές συνέπειες: Πρώτο, ότι το δίκαιο αποσχετίζεται από τις πολιτικές, οικονομικές, ταξικές παραμέτρους και δεύτερο, από τη θεολογία και τη μεταφυσική, όπου ήταν προσδεμένο καθ' όλη τη διάρκεια του Μεσαίωνα και της φεουδαρχίας.

Η γλωσσική εκφορά στο Σύνταγμα της Ελλάδας (του 1975), στη διατύπωση των διατάξεών του, είναι τέτοια, σε έγκλιση οριστική, ώστε να παρουσιάζεται ότι δεν μεροληπτεί, αποσιωπώντας κάθε οικονομική και κοινωνική ιδιαιτερότητα. Ενώ υποτίθεται ότι μια διάταξη του Συντάγματος επιβάλλει το γενικό δέον και έτσι θα έπρεπε να εκφέρεται σε έγκλιση προστακτική (αυτό που θα πρέπει να είναι, αυτό προς το οποίο είναι να πρέπει να διορθώνεται), φαίνεται να περιγράφει αυτό που ήδη υπάρχει, σε έγκλιση οριστική π.χ. Όλοι οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου (Εί-ναι; Όχι), όλοι οι Έλληνες πολίτες συμμετέχουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους (Αληθεύει; Όχι βέβαια)...

Έτσι λοιπόν, βάσιμα μπορούμε να πούμε ότι το δίκαιο εκφράζει την ιδεολογία της άρχουσας τάξης, που θέλει να αγνοεί τις ταξικές διαφορές και να υπερτονίζει την τυπική, νομική ισότητα των πολιτών, που ευνοεί την ανταλλαγή των προϊόντων και των υπηρεσιών από τους συμβαλλόμενους. Ο νόμος και η δικαστική εξουσία συμπεριλαμβάνονται στους λεγόμενους ιδεολογικούς μηχανισμούς του κράτους, δια των οποίων διοχετεύεται η κυρίαρχη ιδεολογία, όπως τους ανέλυσε ο γάλλος φιλόσοφος L. Althusser στο εμβληματικό του έργο «Ιδεολογία και ιδεολογικοί μηχανισμοί του Κράτους» (1970)¹. Αυτές οι παραδοχές όμως, οδήγησαν ορισμένους μαρξιστές στις δογματικές θέσεις του οικονομισμού και της εργαλειακής αντίληψης του δικαίου. Δηλαδή ότι το δίκαιο εκφράζει αποκλειστικά την κυριαρχία της αστικής τάξης και των συμφερόντων της και είναι ουσιαστικά ένα εργαλείο κυριαρχίας έναντι των άλλων τάξεων.

Εύστοχα, ο σοβιετικός Evgeny Bronislavovich Pashukanis (1891 - 1937), αν και έζησε την εποχή του σταλινικού δογματισμού, διέκρινε ότι δεν μπορούμε όλες τις νομικές κατασκευές να τις θεωρούμε ιδεολογήματα και μάλιστα της άρχουσας τάξης, αφού εκφράζουν υπαρκτές κοινωνικές σχέσεις και ακόμα και ο ταξικός διαχωρισμός είναι αδύνατος χωρίς αναφορά στις νομικές έννοιες, όπως ιδιοκτησία, σύμβαση, αγοραπωλησία κ.λπ.² Μ' αυτήν την έννοια, σωστά θεωρήθηκε (απ' τον Γάλλο μαρξιστή E. Balibar στο Reading Capital-1970) ότι το δίκαιο συνδιαμορφώνει την κοινωνική πραγματικότητα και δεν διαμορφώνεται απλώς απ' αυτήν, δεν είναι δηλαδή μια απλή αντανάκλαση της οικονομικής βάσης και της αστικής κυριαρχίας, αλλά έχει μια σχετική αυτονομία.

Ανάλογα με την όξυνση των κοινωνικοοικονομικών αντιθέσεων και της πάλης των τάξεων, η πολιτική εξουσία ωθείται να προστατεύει συμφέροντα, ιδέες πολιτιστικές συνήθειες και άλλων τάξεων και κοινωνικών ομάδων. Γι αυτό, θεσπίζονται νόμοι για την προστασία του περιβάλλοντος, για την προστασία μειοψηφικών ομάδων, μειονοτήτων, για την ισότητα των δύο φύλων κ.λπ. που ούτε τα συμφέροντα της κυρίαρχης τάξης, αλλά ούτε και την ιδεολογία της εκφράζουν. Μ' αυτόν τον τρόπο το δίκαιο νομιμοποιείται στις μάζες. Οι διάφορες κυριαρχούμενες ομάδες νοιώθουν ότι ο νόμος εξασφαλίζει και σ' αυτές κάποια ουσιαστική προστασία, γι αυτό και υπακούουν, ή αποδέχονται ευκολότερα τις επιταγές του. Το δίκαιο έ-

Το σύγχρονο αστικό κράτος εκτός από μια θεσμική οντότητα είναι και ένα σύνολο πρακτικών και θεωρητικών δραστηριοτήτων, μεταξύ των οποίων είναι και η ιδεολογική και νομιμοποιητική λειτουργία του δικαίου, με τις οποίες η κυρίαρχη τάξη δικαιώνει και διατηρεί την κυριαρχία της και φθάνει να πετυχαίνει ακόμα και τη δραστήρια συγκατάθεση των κυβερνωμένων...

χει εντέλει μια ιδεολογική και νομιμοποιητική λειτουργία.

Πίσω από κάθε νομικό σύστημα υπάρχει, λοιπόν μια πραγματική οργάνωση δυνάμεων που θέλουν τη συγκεκριμένη έννομη τάξη και την επιβάλλουν και άλλων δυνάμεων που την υφίστανται, ή την ανέχονται και προσπαθούν, όσο μπορούν, και αυτές να βγουν στο προσκήνιο. Αυτές οι δυνάμεις δεν είναι μόνο πολιτικές δυνάμεις, με την έννοια ότι και οι ιδέες και οι αντιλήψεις, από τις οποίες εμφορούνται, αποτελούν εξίσου στοιχεία του πραγματικού π.χ. η ευρωπαϊκή ιδέα, το ευρωπαϊκό κεκτημένο, η παγκοσμιοποίηση, η σύγκρουση των θρησκειών και των πολιτισμών κ.λπ.

Επειδή ακριβώς οι ιδέες αποτελούν δύναμη, η κυρίαρχη τάξη προσπαθεί να εντάξει και άλλες τάξεις στο δικό της σύστημα ιδεών.

Έτσι ακόμα κι αν η ιθύνουσα τάξη δεν έχει την απόλυτη πολιτική κυριαρχία μπορεί να κατακτήσει την «ηγemonία», που έλεγε ο A. Gramsci, μέσα από ένα συνδυασμό πολιτικών και ιδεολογικών μέσων. Γι αυτό, το σύγχρονο αστικό κράτος εκτός από μια θεσμική οντότητα είναι και ένα σύνολο πρακτικών και θεωρητικών δραστηριοτήτων, μεταξύ των οποίων είναι και η ιδεολογική και νομιμοποιητική λειτουργία του δικαίου, με τις οποίες η κυρίαρχη τάξη δικαιώνει και διατηρεί την κυριαρχία της και φθάνει να πετυχαίνει ακόμα και τη δραστήρια συγκατάθεση των κυβερνωμένων.

Οι νομικές κατηγορίες και γενικά η νομική ιδεολογία δεν συγκροτούν απλώς μια φανταστική, μια ιδεατή αναπαράσταση της κοινωνικής πραγματικότητας, αλλά υπαρκτά στοιχεία μιας υπαρκτής πραγματικότητας που κάνει τους ανθρώπους να υπακούουν (και αυτοβούλως. Οι δογματικές οικονομίστικες και εργαλειακές απόψεις δεν μπορούν να συλλάβουν αυτή τη διάσταση (της σχετικής αυτονομίας και ανάδρασης) του δικαίου και περιορίζουν την ουσία του στη βία και στον καταναγκασμό.

1. Λ. Αλτουσέρ: «Θέσεις», εκδ. Θεμέλιο, 1983, σελ.69-121

2. Ε. Πασουκάνις: «Μαρξισμός και Δίκαιο» εκδ. Οδυσσέας, 1977. Μαζί με τον Pyotr Stuchka ο εμβριθής νομικός και μαρξιστής Pashukanis ανέπτυξε μια γενική θεωρία του Κράτους και του Δικαίου, και κατέλαβε πολλά σοβιετικά αξιώματα. Όμως, τον Ιανουάριο του 1937, συνελήφθη για ...«τροτσκισμό». Αναγκάστηκε να δημοσιεύσει την αυτοκριτική του, αλλά τελικά εκτελέστηκε το Σεπτέμβριο του 1937. Αποκαταστάθηκε, μετά το θάνατο του Στάλιν, το 1957.

Το δημοτικό συμβούλιο Λυκόβρυσης - Πεύκης συζήτησε εκτάκτως (ομόφωνη απόφαση 23 παρόντων δημοτικών συμβούλων) το μείζον πρόβλημα που υφίσταται στο κέντρο του αστικού ιστού της Λυκόβρυσης, μετά την γνωστοποίηση της αδειοδότησης από τον Αντιπεριφερειάρχη Βόρειου Τομέα Γιώργο Καραμέρο, που αφορά στην επέκταση των δραστηριοτήτων της εταιρείας «Σχιστήρια Μαρμάρων Αθηνών Α.Ε.».

Ως γνωστόν, με τα μέχρι πρότινος δεδομένα, αναμενόταν η απομάκρυνση των «μαρμαράδικων» από την περιοχή μας, γεγονός που υποστήριζαν όλες ανεξαιρέτως οι δημοτικές παρατάξεις και για το οποίο είχαν αγωνιστεί όλοι οι δήμαρχοι της Λυκόβρυσης. Ειδικότερα, ο πρώην Δήμαρχος Λυκόβρυσης - Πεύκης Δημήτρης Φωκιανός είχε πολλές διαβεβαιώσεις, πολίτες και αιρετούς, ότι «η απομάκρυνση της οχλούσας δραστηριότητας των μαρμαράδικων θα έχει ολοκληρωθεί μέχρι το 2017».

Μείζον πρόβλημα:

Επέκταση δραστηριοτήτων της εταιρείας «Σχιστήρια Μαρμάρων Αθηνών ΑΕ» στη Λυκόβρυση

Οι περίοικοι των εγκαταστάσεων της επιχείρησης κινητοποιήθηκαν με παραστάσεις τους στα θεσμικά όργανα του Δήμου και με συλλογή υπογραφών διαμαρτύρονται έντονα για την εκ νέου αδειοδότηση της επιχείρησης και την διατήρηση της ιδιαίτερα οχλούσας δραστηριότητας κοπής και επεξεργασίας μαρμάρων -σημειωτέον γίνεται εντός σχεδίου πόλης και δίπλα στο 2ο νηπιαγωγείο Λυκόβρυσης- που επηρεάζει σημα-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΛΥΚΟΒΡΥΣΗΣ-ΠΕΥΚΗΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Αρ. απόφασης : 151/2017

Απόσπασμα από το πρακτικό της με αριθμό 12/2017 συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Λυκόβρυσης - Πεύκης

1^η Έκτακτο θέμα Συζήτηση και λήψη απόφασης προκειμένου να ληφθεί υπόψη η κατάσταση στην οδό Γρ. Λαμπράκη 26-28 στη Λυκόβρυση.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ
α) Το Δημοτικό Συμβούλιο εκφράζει την βούλησή του κατά της λειτουργίας επέκτασης και εκσυγχρονισμού της «Σχιστήρια Μαρμάρων Αθηνών Α.Ε.» που βρίσκεται στην οδό Γρ. Λαμπράκη 26-28 στη Λυκόβρυση.
β) Να αναθέσει τη νομική υποστήριξη, με τη συνδρομή ειδικού πραγματογνώμονα, προκειμένου να γίνει προσφυγή κατά των αποφάσεων αδειοδότησης για την λειτουργία, την επέκταση και τον εκσυγχρονισμό της επιχείρησης «Σχιστήρια Μαρμάρων Αθηνών Α.Ε.»
γ) Την άσκηση κάθε άλλου ένδικου μέσου.

ντικά το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής των δημοτών.

Οι δημοτικοί σύμβουλοι υπό το πρίσμα των νέων συνθηκών, συζήτησαν και αποφάσισαν ομόφωνα, με παρουσία 24 συμβούλων εκ των 33 (απόφαση 151/20.9.2017):

Να εκφράσουν την βούλησή τους κατά της λειτουργίας, επέκτασης και εκσυγχρονισμού της εταιρείας «Σχιστήρια Μαρμάρων Αθηνών Α.Ε.», που βρίσκεται

Πρακτικό της με αριθμό 25/2017 Έκτακτης Συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής Δήμου Λυκόβρυσης - Πεύκης

Ανάθεση για την νομική υποστήριξη, την συνδρομή ειδικού πραγματογνώμονα προκειμένου να γίνει προσφυγή αδειοδότησης για την λειτουργία, την επέκταση και τον εκσυγχρονισμό της επιχείρησης «Σχιστήρια Μαρμάρων Αθηνών Α.Ε.» καθώς και άσκηση κάθε άλλου ένδικου μέσου.

σήμερα την 22^η Σεπτεμβρίου 2017 ημέρα Παρασκευή και ώρα 09:30, στο Δημοτικό συνέληξε σε έκτακτη συνεδρίαση η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λυκόβρυσης -

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

1. Ορίζει Δικηγόρο για τον χειρισμό της υπόθεσης την κ. Ζωή Τσοροβά Δικηγόρο του Δήμου με πάγια αντιμνημία

2. και τον κ. Λεωνίδα Λεωνίδα (Α.Μ. ΑΜ Δ.Σ.Α. 7625) κατοίκου Αθηνών, οδός Ασκληπείου αρ.23 ο οποίος διαθέτει εξειδικευμένη νομική γνώση σε θέματα πολεοδομικά, και αδειοδοτήσεων έτσι ώστε να συλλέξει τα σχετικά στοιχεία (σύσταση φακέλου), τον έλεγχο αυτών καθώς και την νομιμότητα της σχετικής άδειας και την υποβολή πρότασης - γνωμοδότησης αναφορικά με τον τρόπο νομικής διαχείρισης του θέματος.

Η σπουδή του Δικηγόρου κ. Λεωνίδα Λεωνίδα θα καθορισθεί με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 281 παρ.3 του Ν.3463/2006.

στην οδό Γρ. Λαμπράκη 26-28 στη Λυκόβρυση και

Να αναθέσουν τη νομική υποστήριξη, με τη συνδρομή ειδικού πραγματογνώμονα, προκειμένου να προσφύγουν κατά των αποφάσεων αδειοδότησης για την λειτουργία, την επέκταση και τον εκσυγχρονισμό της επιχείρησης «Σχιστήρια Μαρμάρων Αθηνών Α.Ε.» καθώς και την άσκηση κάθε άλλου ένδικου μέσου.

Εν συνεχεία η Οικονομική Επιτροπή

του Δήμου Λυκόβρυσης - Πεύκης όρισε με την ομόφωνη απόφαση 107/22.9.2017 την δικηγόρο του δήμου Τσοροβά Ζωή και τον δικηγόρο Αθηνών Λεωνίδα Λεωνίδα «... να συλλέξουν κάθε αναγκαίο στοιχείο (σύσταση φακέλου), να ελέγξουν τη νομιμότητα της σχετικής άδειας και να υποβάλουν πρόταση - γνωμοδότηση όσον αφορά στον τρόπο νομικής διαχείρισης του θέματος...»

4 χρόνια από την δολοφονία του Παύλου Φύσσα

Του Φάνη Στρατουδάκη

Πέρασαν κιόλας 4 χρόνια απ' την δολοφονία του Παύλου Φύσσα (18/9/2013) στο Κερατσίνι κι οι δολοφόνοι του, αλλά... και οι 425.990 υποστηρικτές/ψηφοφόροι τους κυκλοφορούν ελεύθεροι.

Δυστυχώς έληξε το νόμιμο ανώτατο όριο προφυλάκισης και τόσο ο φυσικός όσο και οι ηθικοί αυτουργοί και συνεργάτες αφέθησαν ελεύθεροι. Βέβαια, με τόσο πολλούς κατηγορούμενους και μάρτυρες ήταν επόμενο η δίκη να διαρκέσει πολύ. Αυτό δεν είναι ασυνήθιστο. Ασυνήθιστη είναι η συμπεριφορά των κατηγορουμένων στον ιερό πρόσωπο αυτής της διαδικασίας, στην τραγική μάνα Φύσσα, για την οποία και μετρά ανυπόφορα η διάρκεια της δίκης.

Λένε ότι η πλούσια ελληνική γλώσσα επίτηδες δεν διαθέτει ειδική λέξη γι' αυτόν/ην που έχασε παιδί, κατά αναλογία της χηρείας όταν πεθάνει ο/η σύζυγος και της ορφάνιας όταν πεθάνουν οι γονείς. Ο λόγος αρνείται να εγκλωπώσει και να εκφράσει ένα τέτοιο αδιανόητο νόημα, όπως την απώλεια του παιδιού και την μάνα που έμεινε να ζει ξαφνικά χωρίς τον γιο! Η Μάγδα Φύσσα όταν αναφέρεται στο συμβάν λέει εύστοχα για το αιφνίδιο και αναίτιο του πράγματος: «Μου άρπαξαν το παιδί μου!».

Όλα αυτά βέβαια είναι «φιλά γραμματα» για τα βωδὴ της Χρυσῆς Αυγῆς και ορισμένων ΜΜΕ. Ας θυμηθούμε ότι μέχρι το βράδυ της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, για μέρος της ελληνικής κοινωνίας και των ΜΜΕ, η Χρυσή Αυγή ήταν κάποιος γραφικοί και κολλημένοι με το στρατό και το body building ελληναράδες που πλακώνουν στις φιλές «Πακιστάνια και μαύρους», που μας κλέβουν τις δουλειές [θα φύγω απ αυτόν τον μά-

ταιο κόσμο κάποτε και δεν θα μάθω ποιες ήταν αυτές οι κλεμμένες δουλειές! - Μα, τη Μανωλάδα!] και κυρίως περνάνε τις γριές απέναντι στο φανάρι, ή τις συνοδεύουν στα ΑΤΜ.

Αυτοί «οι δημοσιοκάφροι» που δεν δίστασαν να παρουσιάσουν τους εγκληματίες νεοναζί ως καλούς Σαμαρείτες, δεν δίστασαν και το βράδυ της δολοφονίας του αθώου μουσικού να τον παρουσιάσουν σαν έναν ανεγκέφαλο hooligan που «πλακώνεται» για το ποδόσφαιρο. Σε ύβρεις δε και άσεμνες χειρονομίες του Ρουπακιά και άλλων χρυσαυγίτων στο Δικαστήριο, έφθασαν στο σημείο να γράψουν ότι «προκάλεσε» η μάνα Φύσσα!

Η ποινή φυλάκισης 7 μηνών, με τριετή αναστολή, που καταδικάστηκε χρυσαυγίτης που επιτέθηκε φραστικά με χυδαιότητα και κάνοντας προσβλητικές χειρονομίες στη μήμη του γιου της Παύλου, μέσα στη δικαστική αίθουσα όπου εκδικάζεται η υπόθεση της Χρυσῆς Αυγῆς, είναι μόνο ένα ελάχιστο αντιστάθμισμα σε αυτά που περνά αυτή η γυναίκα, κάθε μέρα στο δικαστήριο, αντιμέτωπη με τον απόπατο της ιστορίας.

Ας μη ξεχνάμε ότι αυτά τα 4 χρόνια κάθε «Τζήμερος» είχε την ευχέρεια να βγαίνει στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και να βρίζει χυδαιότατα την ίδια και τον γιο της, με τέτοια συχνότητα, που επειδή τα εγκλήματα αυτά είναι κατ' έγκληση διωκόμενα, πρέπει να έχεις ειδικά γι αυ-

Η δίκη της Χρυσῆς Αυγῆς συνεχίζεται... και μόνο μια παρουσία είναι σταθερά εκεί όλα αυτά τα χρόνια: Η Μάγδα Φύσσα, τραγική μητέρα του άγρια δολοφονηθέντα Παύλου Φύσσα! Σε μια από τις πρόσφατες συνεδριάσεις του δικαστηρίου παραβρέθηκε ο ακτιβιστής σκιτσογράφος Carlos Latuff, που σκίτσασε την τραγική μητέρα σε ένδειξη συμπαραστάσης στον αγώνα της και κατόπιν της δώρισε το σκίτσο!

τό δικηγόρο και ένα μεγάλο χρηματικό ποσό για να καταθέτει κάθε μέρα μηνύσεις.

Το μόνο ευχάριστο απ' το μακροτενές της διαδικασίας είναι ότι αποκαλύφθηκε περίτρανα το γελοίο του πράγματος των υπερασπιστικών ισχυρισμών της Χρυσῆς Αυγῆς, οι οποίοι συνεχίζοντας να παρουσιάζουν τους εαυτούς τους

απλώς ως ανορθόγραφους συνεχιστές των αρχαίων Σπαρτιατών, κατάφεραν να εκνευρίσουν ακόμα και μερίδα των οπαδών τους! Το συσσωρευμένο ηλεκτρονικό και έντυπο υλικό, στο οποίο οι ίδιοι ομολογούν το κατηγορητήριο σε ανύποπτο χώρο και χρόνο, είναι τόσο μεγάλο και καταλυτικό, που δεν χρειάζεται να είσαι νομικός για να πιθανολογήσεις με βεβαιότητα την ενοχή τους.

Κι όταν όλα τελειώσουν όμως και πάλι θα μείνει η λέγαινα Μάγδα Φύσσα μόνη της, χωρίς τον Παύλο, γιατί όπως δεν υπάρχουν λόγια, δεν υπάρχουν και ποινές ανάλογες αυτού του εγκλήματος και αυτής της απώλειας. Ας ελπίσουμε κι ας προσπαθήσουμε η κοινωνία να είναι εκεί, δίπλα της.

Μετά το πλαστικό φαγητό... τώρα και πλαστικό νερό...!

Εξαιρετικά μικροσκοπικά(*) κομμάτια πλαστικού, πολύ - πολύ μικρά για να αφαιρεθούν από τα συστήματα φιλτραρίσματος νερού, ανιχνεύτηκαν στην πλειονότητα των συστημάτων ύδρευσης παγκοσμίως.

Η αμερικανική μη κερδοσκοπική ερευνητική και δημοσιογραφική ομάδα Orb εξέτασε το νερό της Βρύσης σε περισσότερες από δώδεκα χώρες παγκοσμίως και διαπίστωσε ότι το 83% των δειγμάτων έχουν μολυνθεί με πλαστικές ίνες. Αυτές οι ίνες είναι γνωστό ότι αποδομούνται από τα συνθετικά υφάσματα, κυρίως, στα στεγνωτήρια ρούχων, αλλά και από πολλές άλλες αιτίες.

Το νερό της Βρύσης από τις ΗΠΑ, όπου τα στεγνωτήρια ρούχων υπάρχουν σε όλα σχεδόν τα σπίτια, βρέθηκε το πλέον μολυσμένο, με πλαστικές ίνες σε ποσοστό 94% των δειγμάτων του που εξέτασε η Orb. Στο Λίβανο το ποσοστό μόλυνσης με ίνες φτάνει επίσης στο 94%, ενώ η Ινδία ήταν η πλέον μολυσμένη με τα δείγματά της να περιέχουν πλαστικά πολλών ειδών. Στην Ευρώπη τέλος, βρέθηκαν πλαστικές ίνες στο 72% των δειγμάτων.

Όταν το πλαστικό «γεννάει», διασπάται σε μικρότερα και διαρκώς μικρότερα κομμάτια, αλλά δεν εξαφανίζεται. Αυτά τα μικροσκοπικά κομμάτια πλαστικού, μαζί με τις ίνες των συνθετικών υφασμάτων (μικροπλακίδια) διαχέονται και μολύνουν όλο και περισσότερους χώρους του παγκόσμιου οικοσυστήματος. Προηγούμενες μελέτες έδειξαν ότι οι άνθρωποι που καταναλώνουν τακτικά θαλασσινά είναι βέβαιο ότι προσλαμβάνουν μαζί και μικροπλαστικά(**).

Έτσι με βάση τα μέχρι τώρα υπάρχοντα στοιχεία, υπολογίζεται ότι ο μέσος ευρωπαίος μπορεί να «τρύει» περίπου 6.400 τεμάχια μικροπλακιδίων ανά έτος.

Τα ψάρια φαίνεται να προσελκύονται από τα μικροπλαστικά, με αποτέλεσμα η κατάποση των ουσιών αυτών να έχει συσχετιστεί με μεταβολές στη συμπεριφορά τους, καθώς και με ηπατική τοξικότητα που διαπιστώθηκε σ' αυτά.

Ωστόσο, δεν υπάρχει ακόμα επίσημη μελέτη για το μέγεθος των επιπτώσεων στην υγεία των ανθρώπων που καταναλώνουν ακούσια μικροπλαστικά, αλλά υπάρχουν λίγες μόνο έρευνες για την αξιολόγηση του κινδύνου που εγκυμονούν τα μικροπλακίδια κι αυτό γιατί δεν μπορεί κανείς να πειραματιστεί ταΐζοντας ανθρώπους με πλαστικό για να μάθει πόση είναι η επικίνδυνη ποσότητα για τον ανθρώπινο οργανισμό. Σίγουρο πάντως θεωρείται, ότι το πλαστικό απορροφά και απελευθερώνει χημικές ουσίες που βλάπτουν την ανθρώπινη υγεία, βεβαιότητα που κανείς δεν αμφισβητεί.

«Τα χημικά από τα πλαστικά αποτελούν ένα σταθερό κομμάτι της καθημερινής διατροφής μας» δήλωσε στο Orb ο Scott Belcher(***), ερευνητής τοξικολογίας στο κρατικό πανεπιστήμιο της Βόρειας Καρολίνας και εκπρόσωπος της «The Endocrine Society». Σε γενικές γραμμές, τα πλαστικά συνεχώς «καταστρέφουν και εκλύουν χημικές ουσίες, συμπεριλαμβανομένων των πλαστικοποιητών που προκαλούν ενδοκρινικές διαταραχές, όπως οι BPA ή φθαλικές ενώσεις, επιβραδυντικά φλόγας και ακόμη τα τοξικά βαρέα μέταλλα, τα οποία όλα απορροφώνται από τα σώματά μας».

Ο Orb σημειώνει ακόμη, ότι οι ερευνητές βρήκαν πλαστικά σωματίδια σε όλες τις 24 γερμανικές μάρκες μπύρας που δοκιμάστηκαν σε μελέτη του 2014, ενώ στο Παρίσι άλλοι ερευνητές βρήκαν από το 2015 μικροπλάστες που πέφτουν από τον αέρα.

Σε έναν κόσμο όπου κάθε χρόνο παράγονται περισσότερα από 400 εκατομμύρια μετρικοί τόνοι νέου πλαστικού (και μόνο ένα μικρό κλάσμα ανακυκλώνεται), τα απόβλητα πρέπει να καταλήξουν κάπου. Προφανώς, μερικά από αυτά καταλήγουν σε εμάς!

(*) ονομάζονται μικροπλακίδια & μικροπλαστικά

(**) <http://www.cbc.ca/news/technology/microplastics-fish-shellfish-1.3954947>

(***) <https://tox.sciences.ncsu.edu/people/scott-m-belcher/>

Πως οι ΔΩΡΕΑΝ(;) πλαστικές σακούλες γίνονται ένας ακόμα φόρος...

Δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 2812Β/2017) η Κοινή Υπουργική Απόφαση (180036/952/2017) η οποία προβλέπει τα ακόλουθα: Από την 1η Ιανουαρίου του 2018 δεν θα διατίθενται δωρεάν(sic) στους καταναλωτές πλαστικές σακούλες μεταφοράς, αντιθέτως αυτές θα χρεώνονται στον καταναλωτή, ενώ μία ακόμη πινακίδα θα προστεθεί στο κατάστημα και σε εμφανές σημείο, όπου θα αναγράφεται το κείμενο:

«Οι λεπτές σακούλες μεταφοράς υπόκεινται στο περιβαλλοντικό τέλος (με αναγραφή ουσιαστικά της τιμής της σακούλας) με σκοπό τη μείωση χρήσης τους».

Υπό μορφή λοιπόν περιβαλλοντικού τέλους από τον ερχόμενο Ιανουάριο οι καταναλωτές θα πληρώνουν 3 λεπτά για κάθε λεπτή πλαστική σακούλα μεταφοράς

προϊόντων στα καταστήματα σούπερ-μάρκετ κ.λπ. εμπορικά, ενώ ένα χρόνο αργότερα δηλαδή από την 1η Ιανουαρίου 2019 αυτό το περιβαλλοντικό τέλος θα ανέβει στα 7 λεπτά!

Και βέβαια το σκεπτικό του μέτρου είναι θετικό για κάθε στοιχειωδώς σκεπτόμενο άνθρωπο, γιατί έχουμε πι-

γεί στο πλαστικό και ιδιαίτερα στις σακούλες. Φυσάει αέρας; οι σακούλες το παίζουν αερόστατα. Πλημμυρίζουν τα φρεάτια στους δρόμους; να πάλι οι σακούλες φράζουν πεισματικά τους σωλήνες. Κολυμπάς στη θάλασσα; να μια σακούλα δίπλα σου που θέλει να τυλιχτεί τρυφερά στο χέρι σου κ.λπ. κ.λπ.

Το μέτρο φαίνεται θετικό σε πρώτη ανάγνωση, αλλά μας δημιουργούνται δύο τουλάχιστον απορίες, που ζητάνε απάντηση.

Ποτέ οι σακούλες ΔΕΝ ήταν δωρεάν, γιατί ο έμπορος έχει υπολογίσει το κόστος τους και το έχει προσθέσει στις τιμές των προϊόντων, όπως κάνει με το ρεύμα, τους μισθούς, το ενοίκιο, την εφορία κ.ο.κ. Το ερώτημα λοιπόν που μπαίνει είναι:

Ο καταναλωτής θα «δει» κάποια έκπτωση στα προϊόντα, μιας και θα πληρώσει ο ίδιος 12 ευρώ το 2018 και 28 ευρώ από το 2019 και μετά, γιατί τόσο είναι η επιβάρυνση για 400 σακούλες/κάτοικο Ελλάδας ετησίως.

Ο αριθμός 400 είναι προϊόν έρευνας του ιδιωτικού μη κερδοσκοπικού ινστιτούτου «ΙΕΛΚΑ» που ασχολείται με θέματα λιανικού εμπορίου και υποστηρίχθηκε από τις τέσσερις μεγάλες αλυσίδες σουπερμάρκετ *ΑΒ Βασιλόπουλος, Μασούτης, My Market, Σκλαβενίτης*. Η κυβέρνηση με τη σειρά της όρισε (για πάρτη της) την τιμή χρέωσης ανά σακούλα σε 0,03 ευρώ για το 2018 και 0,07 ευρώ από το 2019. Τα χρήματα που θα συγκεντρώνονται αποτελούν, γενικώς και αορίστως, «**περιβαλλοντικό τέλος**» και θα είναι έσοδο του Δημοσίου και **ΜΟΝΟ** του Δημοσίου!!!

Πολλαπλασιάζοντας λοιπόν, τις 400 σακούλες με τα 11.000.000 κατοίκων της Ελλάδας, προκύπτει ο αριθμός 4,4 δισεκατομμύρια σακούλες το χρόνο. Πολλές οι σακούλες, πολλά και τα χρήματα.

Αν κάνουμε τη λογική σκέψη ότι ο καταναλωτής θα μειώσει κατά 50% τον αριθμό σακουλών, επειδή θα τις πληρώνει φανερά και δεν θα του αρέσει, θα περιοριστεί σε 200 μόνο σακούλες το χρόνο, τότε επί 11.000.000 καταναλωτές = 2.2 δισεκατομμύρια σακούλες το χρόνο.

Αλλά και πάλι ας πούμε ότι δεν θα χρησιμοποιεί ούτε 200 σακούλες ετησίως, αλλά μόνο 150, κάνοντας -το γνωστό πια- πολλαπλασιασμό των 11.000.000 καταναλωτών επί 150 σακούλες, εμφανίζεται μπροστά μας η μαγική εικόνα, που αποκαλύπτει **ΟΤΙ: Το Δημόσιο θα εισπράξει το 2018** (με τιμή σακούλας 0,03 ευρώ) **το ποσό των 49.500.000 ευρώ**, ενώ από το 2019 (με τιμή σακούλας 0,07 ευρώ) θα εισπράττει **115.500.000 ευρώ ετησίως**.

Προσωπικά υποκλίνομαι σ' αυτό το αριστοτεχνικό φορομηχανικό τρυκ, της φιλολαϊκής και προοδευτικής κυβέρνησής μας...

Υ.Γ. Το πραγματικό κόστος της λεπτής πλαστικής σακούλας δεν υπερβαίνει τα 0,0035 ευρώ το τεμάχιο.

Βάσει των στοιχείων του «ΙΕΛΚΑ» οι μεγάλες αλυσίδες σουπερμάρκετ συνολικά καταναλώνουν περίπου 2,7 δισεκατομμύρια σακούλες ετησίως, που σημαίνει ότι λογικά θα πρέπει να αφαιρέσουν «γύρω» στα 10.000.000 ευρώ (όλοι μαζί) από την επιβάρυνση των εμπορευμάτων. Θα το κάνουν; Είμαι σίγουρος πως όχι. Αλλά και πάλι μπροστά στο επερχόμενο χαράτσι του κράτους, οι «σουπερμάρκετάδες» μου φαντάζουν αθώοι...!

ΑΠΟΨΕΙΣ

Γράφει ο Γιώργος Κουτσικάκης, Χειρουργός Οδοντίατρος M.M.Sc.

Είναι θέμα παιδείας

Πέρα από τις ιδεοληψίες και τις εμμονές αλλά και τις καλόπιστες απόψεις υπάρχει και η πραγματική ζωή. Σε αυτήν όλοι αξιολογούνται και βαθμολογούνται π.χ. ο φούρναρης για το ψωμί του, ο ζαχαροπλάστης για τα γλυκά του, ο υδραυλικός για την αξιοσύνη του και ο γιατρός για την επιστημοσύνη του και την ανθρωπιά του κ.ο.κ. Όταν πέρα από επαγγελματική επάρκεια υπάρχει και αριστεία οι παραπάνω επαγγελματίες τα πάνε περίφημα. Γιατί τίποτα δεν είναι τυχαίο...

Βεβαίως οι προαναφερθέντες μπορούν κάλλιστα να είναι δημοκράτες, αγωνιστές, να ασχολούνται με τα κοινά, να είναι κοινωνικά ευαίσθητοι, οικολόγοι, να αγαπούν τη μουσική και τη λογοτεχνία κ.ο.κ. όπως και κάθε πολίτης και να έχουν όλες τις αρετές μιας ολοκληρωμένης προσωπικότητας. Πρέπει όμως τα προτερήματα αυτά να υποκαθιστούν ή να υπονομεύουν την επαγγελματική προσφορά εκεί που ο καθένας είναι ταγμένος;

Κατά συνέπεια σε μία δημοκρατική και σύγχρονη κοινωνία όλα τα παιδιά και σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες πρέπει να έχουν ίσες δυνατότητες και ίσες ευκαιρίες. Απαιτείται ιδιαίτερη φροντίδα για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες. Υποτροφίες και οικονομική στήριξη πρέπει να δίνεται, όταν υπάρχει ανάγκη, ώστε κοινωνικο-οικονομικά εμπόδια να παραμερίζονται.

Κάθε μαθητής πρέπει να ανταγωνίζεται τον ίδιο του τον εαυτό στην κατάκτηση της γνώσης και να συναγωνίζεται με τους συμμαθητές του για την βελτίωση της ομάδας.

Κάποια παιδιά θα ξεχωρίσουν. Θα κοπιάσουν περισσότερο και θα αποδώσουν καλύτερα. Θα αριστεύσουν. Τιμή για τα ίδια, τιμή για την τάξη τους, για το σχολείο, για την κοινωνία. Κάπως πρέπει να αμειφθούν ηθικά για να εκπληρωθεί το διαχρονικό μήνυμα ότι «τα καλά κόποις κτώνται» και τίποτα δεν γίνεται τυχαία όπως και στη ζωή... Με σημαιοφορία; Με κάτι άλλο;

Τα παιδιά εξ απαλών ονύχων πρέπει να μάθουν ότι στη ζωή μετράει, πρέπει να μετράει, η αξιοσύνη και όχι η τύχη, οι κολλητοί ή το ρουσφέτι.

Γιατί όπως λέμε συχνά: είναι θέμα παιδείας!

.....

Χώμα και ρετσίνα κι άσματα επινίκια (Δ. Σαββόπουλος)

Η διοργάνωση καλά κρατεί για πολλές δεκαετίες τώρα.

Στην είσοδο ευγενικά αγόρια και κορίτσια σου ζητούν να ενισχύσεις το κόμμα με 4 ευρώ, αν δεν θέλεις δεν πειράζει, σου εύχονται να περάσεις καλά, ενώ σου εγχειρίζουν και το πρόγραμμα των εκδηλώσεων.

Με αφορμή τα 100 χρόνια από την οκτωβριανή επανάσταση παρουσιάζεται ένα εκτεταμένο δοξαστικό αφιέρωμα στην πάλαι ποτέ ΕΣΣΔ, ιδωμένο μάλιστα από σταλινική σκοπιά... Ήταν όνειρο που προδόθηκε και έσβησε. Έτσι πιστεύουν...

Ελάχιστα πράγματα αναφέρονται στην Ελλάδα.

Δύο πίστες μία μεσαία και μία πολύ μεγάλη ψυχαγωγούν το πόπολο με τις εν γένει ποιοτικές εκδηλώσεις τους.

Πάμπολλα μαγαζάκια πωλούν σουβλάκια, λουκουμάδες, μπίρες, κρασιά και άλλα εδώδιμα αλλά και μικλιμπίδια διάφορα. Τα λίγα είναι της οργάνωσης και τα πολλά των ιδιωτών. Μεικτή ανταγωνιστική οικονομία. Το σουβλάκι πάντως ήταν καλό.

Περπατώντας μυρίζουν τα ρούχα σου τσίκνα και ταγκίλα αν και είναι ανοικτός ο χώρος.

Πάντως τάξη, καρέκλες για όλους και πολλή καθαριότητα.

Ο κομματικός χώρος δεν με εκπράζει. Αλλά τον σέβομαι. Επιμένει αναδρομικά αλλά με ευπρέπεια. Δεν ασχημονεί όπως άλλοι νεόκοποι αναχρονιστές.

Γιατί πήγα;

Για την παρέα και για ένα λιτό αλλά όμορφο αφιέρωμα στο Νίκο Γκάτσο με την Καριοφυλιά Καραμπέτη και τον αειθαλή Μανώλη Μητσιά. Αλλά και για κάποιες μνήμες των νεανικών μου χρόνων όταν στις «γιορτές νεολαίας» και στα κομματικά φεστιβάλ συγκεντρώνονταν νέοι που θέλανε να αλλάξουν τον κόσμο. Η μέθοδος διέφερε.

Είμαι πολιτικοποιημένος από τα εφηβικά μου χρόνια, με σαφή τοποθέτηση, χωρίς δογματισμούς και ανοικτός στα ιδεολογικοπολιτικά ρεύματα της Ελλάδας και διεθνώς. Άλλωστε ποτέ δεν πίστεψα ότι η αλήθεια είναι μονοσήμαντη. Αντίθετα πιστεύω στο «αφήστε όλα τα λουλούδια να ανθίσουν».

Ταξική δικαιοσύνη

Του Βασίλη Χριστόπουλου,
εκπαιδευτικού θεατρικής αγωγής

Δεν θα αναφερθώ σε σωρεία αποφάσεων ανώτατων δικαστηρίων στα χρόνια του μνημονίου, που δικαίωναν απόλυτα ως συνταγματικές τις αποικιακού τύπου «δεσμεύσεις» της χώρας απέναντι στους «δανειστές».

Δεν θα αναφερθώ στις εκατοντάδες υποθέσεις διαφθοράς, φοροαπάτης, οικονομικού εγκλήματος, στις οποίες εμπλέκονται ισχυροί και επώνυμοι και που εσκεμμένα λιμνάζουν για χρόνια (μέχρι να παραγραφούν) σε κάποιο δικαστικό συρτάρι.

Δεν θα αναφερθώ στην πρόσφατη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, που έκρινε πως «το να μην πληρώνουν τα αφεντικά τον εργαζόμενο δεν είναι λόγος να προσβάλει κάποιος την σύμβαση εργασίας».

Θα αναφερθώ σε δύο πρόσφατες δικαστικές αποφάσεις, από τις εκατοντάδες που δεν βρίσκουν χώρο ούτε ως μονόστηλο, που αποδεικνύουν το ταξικό μένος του συγκεκριμένου κλάδου, που ως μέρος του βαθέως κράτους, αναπαράγει τους υπάρχοντες κοινωνικούς και πολιτικούς συσχετισμούς με τον πιο κραυγαλέο τρόπο.

Η πρώτη υπόθεση, του ανέργου από τη Θεσσαλονίκη που καταδικάστηκε σε δίχρονη ποινή, επειδή δεν ακύρωσε εισιτήριο σε λεωφορείο του ΟΑΣΘ... Ναι, αυτού του Νομικού Προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου, οι πρώην μέτοχοι του οποίου κατηγορήθηκαν για κακοδιαχείριση εκατομμυρίων ευρώ.

Η δεύτερη αφορά την νεαρή κοπέλα από την Κόρινθο που «έφαγε» δεκαπέντε χρόνια επειδή αμύνθηκε απέναντι στον επίδοξο βιαστή της και τον σκότωσε με μια μαχαιριά. Ξέρω ότι πολλοί, και δικαίως, εστίασαν στο ζήτημα της έμφυλης βίας που είναι και η

σημαντικότερη παράμετρος στις υποθέσεις βιασμού και κακοποίησης.

Η δικαστική απόφαση όμως είναι προϊόν ξεκάθαρης ταξικής μεροληψίας, αφού η νεαρή κοπέλα ήταν πάμφτωχη και άστεγη.

Μπορεί κανείς να φανταστεί ανάλογη δικαστική μεταχείριση αν η νεαρή ήταν γόνος κάποιου γνωστού και ισχυρής οικογένειας της Κορίνθου; Υπήρχε η παραμικρή περίπτωση να καταδικαστεί σε δεκαπέντε χρόνια κάθειρξη και να οδηγηθεί στη φυλακή; Στην χειρότερη γι' αυτήν περίπτωση θα «έτρωγε» έξι, εφτά χρόνια με αναστολή της ποινής και θα ήταν σπίτι της.

Να θυμίσω την πρόσφατη υπόθεση στρατιωτικού στη Λάρισα, που βίαζε την κόρη του, «τιμωρήθηκε» με δώδεκα χρόνια με αναστολή και αφέθηκε ελεύθερος...

Τα γράφω αυτά έχοντας στο μυαλό μου και κάποιους δικομανείς της αριστεράς που θεωρούν «κορύφωση» του όποιου αγώνα την προσφυγή στη «δικαιοσύνη»!

Η δικαστική εξουσία, είναι ταξική ως το μεδούλι, και όταν διακυβεύεται κάτι πολύ σημαντικό για τους ταξικούς της συμμάχους, να είμαστε σίγουροι ότι θα παίρνει πάντα, μα πάντα τη «σωστή» απόφαση!

Το θράσος και το θάρρος

Του Χρίστου Απ. Ζάνη

Οι αυτοурγοί της καταστροφικής πορείας της χώρας, όλοι αυτοί που κυβέρνησαν τον τόπο και άσκησαν εξουσία σε όλους τους τομείς θα πρέπει, αναλογιζόμενοι το βάρος της ευθύνης για τις πράξεις και τις παραλείψεις τους, να ζητήσουν συγγνώμη από τον ελληνικό λαό και να ανοίξουν το δρόμο στους νέους, τους ικανούς και άφθαρτους να αναλάβουν το έργο της σωτηρίας της χώρας και όχι να συνασπίζονται για να μας «ξανασώσουν»!

Δοκιμάστηκαν και αποδείχτηκαν κατώτεροι των περιστάσεων.

Οφείλουν να ομολογήσουν ότι απέτυχαν παταγωδώς. Η ιστορία θα τους κρίνει αυστηρά. Τώρα χρειάζεται το θάρρος της ομολογίας και όχι το θράσος να δηλώνουν ότι είναι έτοιμοι να αναλάβουν εκ νέου τη διακυβέρνηση της χώρας αφού την ξεπούλησαν, την εξευτέλισαν και οδήγησαν το λαό που τους εμπιστεύτηκε στην εξαθλίωση.

ΑΠΟΨΕΙΣ

Του Φάνη Στρατουδάκη

Εν μέσω θέρους, ετέθη αίφνης το θέμα απ' την εσθονική προεδρία της ΕΕ ομοιοτήτων κομμουνισμού και ναζισμού μέσω ενός συνεδρίου με τίτλο: «Η κληρονομιά στον 21ο αιώνα των εγκλημάτων που διαπράχθηκαν από τα κομμουνιστικά καθεστώτα».

Από τα 27 κράτη-μέλη μόνο 8 υπέγραψαν το κοινό ανακοινωθέν: Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία, Πολωνία, Κροατία, Ουγγαρία, Τσεχία και Σλοβακία.

Το συνέδριο έγινε, υποτίθεται, για να θυμίσει την υπογραφή στις 23/8/1939 του συμφώνου μη επίθεσης Ρίμπεντροπ - Μολότοφ, που έδωσε -κατά την εγκυρότερη άποψη- το χρόνο στην ΕΣΣΔ, όχι να εφησυχάσει όπως περίμενε ο Χίτλερ, αλλά να προετοιμαστεί για τον πόλεμο που ήξερε πως θα ερχόταν.

Θέμα ομοιοτήτων του κομμουνισμού με τον φασισμό/ναζισμό δεν μπορεί να τεθεί αφού ανόμοια πράγματα δεν μπορούν να συγκριθούν, κατά τις στοιχειώδεις αρχές της λογικής.

Οι ρέκτες συγκριτές κομμουνισμού - ναζισμού θέλουν να ξεχαστεί η ξεφτίλα της συμφωνίας του Μονάχου (Χίτλερ, Μουσολίνι, Τσάπερλαιν, Νταλαντιέ) της 30/9/1938, που ήταν συμφωνία συνεργασίας. Ο Χίτλερ έθεσε τότε στους Αγγλογάλλους τηλεσίγραφο 24 ωρών να του παραχωρήσουν τη Σουδητία, αλλιώς θα καταλάμβανε όλη την Τσεχοσλοβακία. Οι αγγλογάλλοι νομίζοντας ότι αν του κάνουν τα «χατίρια» θα τον έκαναν να στραφεί μόνο κατά της απομονωμένης ΕΣΣΔ, συμμορφώθηκαν αμέσως και του παρέδωσαν άνευ όρων τη Σουδητία. Φυσικά ο Χίτλερ χωρίς να ρωτήσει κανέναν επιτέθηκε, όποτε τον βόλευε (ένα χρόνο μετά) και σε όλη τη Τσεχοσλοβακία, στην Πολωνία κλπ.

Το «κωμικοτραγικό» εσθονικό συνέδριο έγινε αφορμή σε κάθε ακροδεξιό απολειφάδι να βγει στα ΜΜΕ και στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης και να παραληρεί εναντίον του κομμουνισμού γενικά, σε σημείο που μερικοί, επηρμέντοι από τον αντικομμουνιστικό τους οίστρο, «ξέχασαν» να αναφερθούν και να καταδικάσουν στοιχειωδώς την πνευματική ωχρά σπειροχαΐτη των αιώνων, τον ναζισμό.

Θέμα ομοιοτήτων του κομμουνισμού με τον φασισμό/ναζισμό δεν μπορεί να τεθεί αφού ανόμοια πράγματα δεν μπορούν να συγκριθούν, κατά τις στοιχειώδεις αρχές της λογικής.

Διαβάζοντας κάποιος τα «καταστατικά» κείμενα του πρώτου διαπιστώνει ότι αντίθετα με τον δεύτερο, ο κομμουνισμός δεν θρέφει ιδιαίτερη εύνοια ή απέχθεια για καμία εθνική ή κοινωνική ομάδα και η μόνη διάκριση των ανθρώπων είναι ταξική.

Όποια εγκλήματα έγιναν στο όνομα του κομμουνισμού (βλέπε σταλινικές διώξεις κ.λπ.) στην πραγματικότητα έγιναν λόγω της παρέκκλισης του απ' αυτόν, ενώ τα εγκλήματα του φασισμού/ναζισμού (το πρόσθετο στοιχείο του ναζισμού

Κομμουνισμός - Ναζισμός κι αστοιχείωτες συγκρίσεις

στο φασισμό, χοντρικά είναι ο έντονος φυλετισμός) έγιναν εφαρμόζοντας μέχρι κεραίας τα καταστατικά του κείμενα, με κορυφαίο βέβαια, το δεύτερο τόμο του Mein Kampf του Αδόλφου Χίτλερ, που περιλαμβάνει υπεραναλυτικά όλο το εθνικοσοσιαλιστικό πρόγραμμα⁽¹⁾ όπως τελικά εφαρμόστηκε.

Ενώ ο φασισμός/ναζισμός διέπραξε τα εγκλήματά του εφαρμόζοντας κατά γράμμα και με συνέπεια αυτά που αποτελούν την ουσία του, τα «εγκλήματα» του κομμουνισμού διεπράχθησαν επειδή αυτός παρεξέκλινε και δεν μπόρεσε να εφαρμόσει αυτά που αποτελούν την ουσία του.

Γι' αυτό, εξάλλου, θα βρούμε πολλούς κομμουνιστές που να μην συμφωνούν και να ντρέπονται για τα σταλινικά εγκλήματα και εξακολουθούν να είναι κομμουνιστές, όπως βέβαια και χριστιανούς οι οποίοι διαφωνούν και ντρέπονται με την Ιερά Εξέταση και τις Σταυροφορίες και εξακολουθούν να είναι χριστιανοί, αλλά δεν θα βρούμε ούτε έναν ναζιστή ή φασίστα να ντρέπεται ή να μετανοεί (δες Δίκη Νυρεμβέργης).

Στην Ελλάδα, η προσπάθεια αυτή των ανιστόρητων βρήκε ευτυχώς σθεναρή αντίσταση από όσους δεν γίνεται de facto να στραγγαλίσουν την λογική και την ιστορική αλήθεια. Ο κος Σάμπι Μιωνής, δεν είναι κομμουνιστής όπως πολύ θα ήθελαν κάποιοι, αλλά αστός και εκπρόσωπος των ισραηλινών ενόπλων δυνάμεων, λέει τα εξής γνωστά και αυτονόητα:⁽²⁾

«... Βλέπω με φρίκη την προσπάθεια εξίσωσης του ναζισμού με τον κομμουνισμό, στον βωμό μιας μάταιης πολιτικής αντιπαράθεσης... Η Θεσσαλονίκη είχε το τρίτο μεγαλύτερο ποσοστό εξόντωσης Εβραίων στην Ευρώπη και στην Ελλάδα που ζούσαν 100.000 Εβραίοι, σήμερα ζουν μόνο 4.500. Από τους λίγους που σώθηκαν, οι περισσότεροι σώθηκαν χάρη στο κουράγιο και την αυτοθυσία των αριστερών και κομμουνιστών συμπατριωτών τους.

Οι ίδιοι αυτοί αριστεροί και κομμουνιστές συμπατριώτες τους κατέληξαν μετά τον πόλεμο στις εξορίες και στις φυλακές, ενώ οι συνεργάτες των Γερμανών κυβέρνησαν την Ελλάδα για δεκαετίες και μάλιστα έγιναν υπουργοί, δήμαρχοι, νομάρχες, δικαστές κ.λπ... Ο κομμουνισμός έχει βάση του «Το Κεφάλαιο» του Μαρξ, ενώ ο ναζισμός το «Αγών μου» του Χίτλερ. Πώς μπορεί λοιπόν να συγκρίνει κανείς τις δύο ιδεολογίες»;

Ενώ ο φασισμός/ναζισμός διέπραξε τα εγκλήματά του εφαρμόζοντας κατά γράμμα και με συνέπεια αυτά που αποτελούν την ουσία του, τα «εγκλήματα» του κομμουνισμού διεπράχθησαν επειδή αυτός παρεξέκλινε και δεν μπόρεσε να εφαρμόσει αυτά που αποτελούν την ουσία του.

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΡΤΗ ΤΟΥ ΕΛΛΑΣ

«Ορκίζομαι ότι θα αγωνιστώ έως την τελευταία σταγόνα του αίματός μου για την πλήρη απελευθέρωση, ακεραιότητα και ανεξαρτησία της Πατρίδας, για την περιφρούρηση των συμφερόντων του ελληνικού λαού και την αποκατάσταση και κατοχύρωση των κυριαρχικών δικαιωμάτων του. Για τον σκοπό αυτό θα υπακούω στις πράξεις και απόφασεις της ΠΕΕΑ και θα εκτελώ ευσυνείδητα και πειθαρχικά τις εντολές και οδηγίες των ανωτέρων μου και θα αποφεύγω κάθε πράξη που θα με ατιμάζει σαν άτομο και σαν αγωνιστή του ελληνικού λαού».

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΑΣΦΑΛΙΤΗ

«Ορκίζομαι εις τον Θεόν τον Άγιον τούτον όρκον, ότι θα υπακούω απολύτως εις τας διαταγάς του ανώτατου αρχηγού του Γερμανικού Στρατού Αδόλφου Χίτλερ. Ανατεθισόμενός μοι υπηρεσίας και θα υπακούω άνευ όρων εις διαταγάς των ανωτέρων μου. Γνωρίζω καλώς δια μίαν αντίρρηση εναντίον των υποχρεώσεων μου, τας οποίας δια του παρόντος αναλαμβάνω, θέλω τιμωρηθῆ παρά των Γερμανικών Στρατιωτικών Αρχών».

Οι καώδεις διαφορές προκύπτουν εξάλλου και απ την σύγκριση των δύο όρκων (φωτογραφία) στην Ελλάδα, του ανάρτη του ΕΑΜ όπου κυριαρχούσε το ΚΚΕ, και του ταγματασφαλίτη στους οποίους κυριαρχούσαν οι οπαδοί του φασισμού/ναζισμού!

Περαιτέρω⁽³⁾ όταν ο τιτάνας της «αντικειμενικής» δημοσιογραφίας, Παντελής Καψής, μας λέει ότι δεν πρέπει να αποκολούμε ναζιστές τους Εσθονούς, γιατί μας δανείζουνε, εμείς πρέπει να ξεχάσουμε ό-τι πολέμησαν μαζί με τους ναζί φορώντας γερμανικές στολές και να λέμε ότι φορούν πάλι σήμερα ναζιστικές στολές για να γιορτάσουν τις επετείους... επειδή συμπέφτουν στο δικό τους εορτολόγιο με τις Απόκριες;

Αλλά για να σοβαρευτούμε, καλό είναι να γίνονται συνέδρια με σκοπό τη διαλεκτική ιστορικών θεμάτων, όπως π.χ.:

κατά πόσο οι διώξεις των Ποντίων από τον Στάλιν ήταν εθνικές ή πολιτικές.

Τι σχέση έχει η λενιστική φιλοκεμαλική πολιτική με την άνευ λόγου και αιτίας επιδρομή μας στην Σοβιετική Ρωσία το 1919 (που βεβαίως ποτέ δεν διδάσκεται στα ελληνικά σχολεία);

Πως και γιατί τότε, ενώ ο κόκκινος στρατός μας νίκησε κατά κράτος (ενώ υποτίθεται ότι θα μας έβλεπαν ως απελευθερωτές!), μας επιτράπη να διαφύγουμε μέσω Ρουμανίας με τις ελάχιστες δυνατές απώλειες;

Πως συνέβη η μεγαλύτερη εκκαθάριση του μεγαλύτερου ΚΚ της γης, μη κομμουνιστικού κράτους, όπου ο δικτάτορας Σουχάρτο εξολόθρευσε το 1965, πάνω από 1.000.000 ινδονήσιους κομμουνιστές με τη βοήθεια της CIA;⁽⁴⁾

Τι απέγιναν και που πήγαν οι χιλιάδες εκλεκτοί επιστήμονες του Γ' Ράιχ;

Γιατί στην αίτηση πολιτογράφησης (Application of Naturalization) στις ΗΠΑ ακόμα και σήμερα ρωτάνε (σελ. 12 ερωτήματα, 10-13) αν ήσουν οποτεδήποτε (ever) κομμουνιστής ή μέλος κομμουνιστικού κόμματος, αλλά μόνο αν ήσουν μεταξύ του 1933 και του 1945 μέλος ναζιστικού κόμματος;

Το θέμα είναι να μην προσπαθούμε να ξαναγράψουμε την ιστορία κατά πως μας βολεύει, όπως επιχειρείται προσφάτως στην Ελλάδα⁽⁵⁾ με το βιβλίο των Καλύβα - Μαραντζίδη όπου οι συγγραφείς ανε-

θρίαστα μας ενημερώνουν ότι οι ιστορικοί χωρίζονται στους κομμουνιστές και αριστερούς και... στους άλλους, που είναι υποτίθεται οι κανονικοί και αντικειμενικοί!

Κάτι τέτοιο επιχειρήθηκε τη δεκαετία του 80 στην Γερμανία, στην περίφημη «διαμάχη των ιστορικών» (Historikerstreit). Ο ιστορικός και μαθητής του φιλοσόφου Martin Heidegger, που είχε συνεργαστεί με τον ναζισμό, Ernst Nolte μαζί με ομάδα άλλων συντηρητικών διανοουμένων υποστήριξαν ότι ο εθνικοσοσιαλισμός προέκυψε μόνο σαν απάντηση στην «ταξική γενοκτονία» και τον «ασιατικό βαρβαρισμό» των μπολσεβίκων, και ήταν ουσιαστικά η αμυντική απάντηση του γερμανικού έθνους σε αυτόν.

Ευτυχώς, χάρη στη σθεναρή στάση και στις τεκμηριωμένες απαντήσεις, όχι κανενός παθιασμένου κομμουνιστή αλλά του σοσιαλδημοκράτη καθηγητή φιλοσοφίας Juergen Habermas και άλλων, που υποστήριξαν ότι αντίθετα η Γερμανία πρέπει ακόμα να απολογείται για τα εγκλήματά της κι όχι να προσπαθεί να τα εξισώσει με αυτά των κομμουνιστών, αυτές οι ισοπεδωτικές απόψεις του Νόλτε δεν ευδοκίμησαν.⁽⁶⁾

(1) «Ο Αγών μου», Αδόλφου Χίτλερ, Μετάφραση: Α. Παγκάλου, Εκδοτική επιμέλεια Λ.Σ. Σταυρόπουλος, 2η έκδοση (Βελτιωμένη) ΑΘΗΝΑ 2006.

(2) <http://info-war.gr/i-kolotouba-tis-nd-ke-to-israilino-lobi/>

(3) <http://www.mfs-theothernews.com/2014/01/disgusting-nazi-veteran-buried-with.html>

(4) I.A. Tie Asserted in Indonesia Purge, The New York Times, July 12, 1990.

(5) «Εμφύλια πάθη - 23 ερωτήσεις και απαντήσεις για τον Εμφύλιο», Στάθης Ν. Καλύβας, Νίκος Α. Μαραντζίδης.

(6) Blumenthal, T.L.H. McCormack (Ed.), The Legacy of Nuremberg: Civilising Influence or Institutionalised Vengeance? International Humanitarian Law Services, Martinus Nijhoff.

— Jurgen Habermas Apologetic Tendecies, 212, The New Conservatism, Cultural Criticism and the Historian's Debate, Polity Press, MIT, 1989.

— Evans, Ritsard J., In Hitler's Shadow: West German Historians and the Attempt to Escape From the Nazi Past, Pantheon books, 1989.

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ & Άλλα

Επιμέλεια: Άρης Λιάκουρας

Σήμα κινδύνου από την Ανταρκτική: Αποκολλήθηκε γιγαντιαίο παγόβουνο

Στις 12 Ιουλίου 2017 παγόβουνο ενός τρισεκατομμυρίου τόνων και μεγέθους σχεδόν όσο η νήσος του Μπαλί στην Ινδονησία, αποκολλήθηκε από το δυτικό τμήμα της Ανταρκτικής ηπείρου. Αυτή η κρηπίδα πάγου ονομάζεται "Larsen C" και το πάχος της φθάνει τα 350 μέτρα. Οι ερευνητές του Πανεπιστημίου Swansea, ανακοίνωσαν ότι το εν λόγω παγόβουνο καλύπτει μια επιφάνεια 6.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων και πρόκειται για ένα από τα μεγαλύτερα κομμάτια πάγου που έχουν ποτέ αποκολληθεί, φέρνοντας τα χειρότερα νέα για την επιτάχυνση της κλιματικής αλλαγής και τους κινδύνους που αυτή εγκυμονεί.

Οι επιστήμονες είχαν προειδοποιήσει για την πιθανότητα να αποκολληθεί αυτό το γιγαντιαίο κομμάτι, καθώς το συνέδεε με την υπόλοιπη παγοκρηπίδα ένας «ομφάλιος λώρος» πάγου, μόλις 13 χλμ. Τελικά οι φόβοι τους επιβεβαιώθηκαν και το παγόβουνο σχηματίστηκε.

Στην παγοκρηπίδα Larsen, είχε εντοπισθεί μια μεγάλη ρωγμή που οι επιστήμονες παρακολουθούσαν περισσότερο από μια δεκαετία και η οποία επιταχύνθηκε μετά το 2014.

Όπως μεταδίδει το BBC, το γιγαντιαίο παγόβουνο, δεν αναμένεται βραχυπρόθεσμα να μετακινηθεί πολύ ούτε πολύ γρήγορα. Ωστόσο θα πρέπει να παρακολουθείται. Ρεύματα και άνεμοι μπορεί να το σπρώξουν βόρεια της Ανταρκτικής όπου θα αποτελούσε κίνδυνο για τη ναυσιπλοΐα.

Ο Τραμπ για την κλιματική αλλαγή... Αντί γελοιογραφίας

Ο πρόεδρος (λέμε τώρα...) Τράμπ, με το γνωστό απaráμιλλο στυλ του, ενώ περιγράφει πως νοιώθει όταν ακούει για τη συμφωνία του Παρισιού που αφορά το κλίμα, και την υπερθέρμανση του πλανήτη και χαρακτηρίζοντας το φαινόμενο του θερμοκηπίου «φιάσκο».

Την συμφωνία του περιορισμού των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, έχουν αποδεχθεί σχεδόν 200 χώρες, στοχεύοντας στη μείωση της υπερθέρμανσης του πλανήτη.

Περιβαλλοντολογικοί πρόσφυγες

Του Φάνη Στρατουδάκη

Σύμφωνα με οικολογικές και περιβαλλοντολογικές οργανώσεις αλλά και ειδικούς επιστήμονες πρέπει όλος ο κόσμος και οι κυβερνήσεις να προετοιμάζονται για μεγάλες μετακινήσεις πληθυσμών, λόγω της κλιματικής αλλαγής, τα επόμενα χρόνια.

Η κλιματική αλλαγή, που οφείλεται στην ανθρώπινη παρέμβαση στο περιβάλλον, είναι ένα γεγονός το οποίο δέχονται μέσες-άκρες οι επιστήμονες και οι διοικήσεις - πλην αυτής του Ντόναλντ Τραμπ. Αλλαγές που θα αλλάξουν άρδην την όψη του πλανήτη μας, όπως το λιώσιμο των πάγων, λόγω της ταχείας ανόδου της θερμοκρασίας, που συνδέεται με το «φαινόμενο του θερμοκηπίου», τις οποίες παλαιότερα οι επιστήμονες ανέμεναν μετά από αιώνες, τώρα εικάζεται ότι μπορεί να επέλθουν και μετά από μερικές μόνο δεκαετίες.

Π.χ το νησί Τουβαλού στον Ειρηνικό θεωρείται βέβαιο πια ότι θα έχει εξαφανιστεί μέχρι το 2050.

Η ανάγκη για μετακίνηση των πληθυσμών μπορεί να είναι μόνιμη ή προσωρινή και να οφείλεται κατ' αρχήν σε καθαρά ανθρώπινο λάθος, όπως ένα πυρηνικό ατύχημα π.χ. Τσέρνομπιλ, Φουκουσίμα. Μπορεί επίσης να οφείλεται σε μόνιμες περιβαλλοντικές μεταβολές, όπως κατασκευή φραγμά-

με πόλεμο, ώστε να είναι αδύνατο να ξεχωρίσει κανείς την κύρια αιτία, διότι ακόμα κι αν ο πόλεμος είναι η αρχική αιτία, αν η ερημοποίηση που επέφερε είναι μόνιμη και ανεπίστρεπτη δεν μπορεί να θεωρηθεί η λήξη του πολέμου και λήξη της αιτίας απομάκρυνσης και μετακίνησης του πληθυσμού.

Γενικά ο όρος του περιβαλλοντικού πρόσφυγα εμφανίστηκε το 1985 σε μία έκθεση του Περιβαλλοντικού Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών (UNEP) για να ορίσει τους ανθρώπους «που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την παραδοσιακή τους κατοικία, προσωρινά ή μόνιμα, εξαιτίας μιας σημειούμενης περιβαλλοντικής διατάραξης (φυσικής ή/και προκαλούμενης από τον άνθρωπο), η οποία θέτει σε κίνδυνο την ύπαρξή τους ή/και έχει σοβαρές επιπτώσεις στην ποιότητα ζωής τους».

Υπ' αυτήν την έννοια και κατηγοριοποίηση, περιβαλλοντολογικοί πρόσφυγες είναι, για παράδειγμα, κι οι κάτοικοι του Τέξας ή της Φλώριδα των ΗΠΑ που εκκενώθηκαν εσπευσμένα τις περιοχές τους, για να αποφύγουν καταστροφικούς και επικίνδυνους τυφώνες και καταιγίδες, ώστε να μην έχουν την τύχη των συμπολιτών τους, που παρέμειναν στη Λουιζιάνα με τον τυφώνα «Κατρίνα» το 2005, όπου σκοτώθηκαν πάνω από 1.800 άτομα.

Όλα τα παραπάνω αποδεικνύουν περίτρανα ότι πράγματι ο πλανήτης μας έχει γίνει ένα «μεγάλο χωριό». Λόγω της παγκοσμιοποίησης της αλόγιστης και γενικευμένης καπιταλιστικής εκμετάλλευσης της γης, μια πολιτική στο ένα μέρος του πλανήτη μπορεί να επιφέρει δραστηκές αλλαγές στο περιβάλλον και περιβαλλοντολογικούς πρόσφυγες στο άλλο άκρο του πλανήτη... Κι αυτό δεν έχει καμία σχέση με το «φαινόμενο της πεταλούδας», αλλά είναι απόρροια του φαινομένου της παγκοσμιοποίησης και εξηγείται πλήρως αιτιοκρατικά.

Έτσι, όσοι επιμένουν σε πολιτικές κοντόφθαλμες που αρνούνται το πασιφανές, όπως αυτές του Ντόναλντ Τραμπ,

των ορυχείων ή κατασκευή μεταλλείων λόγω ανακάλυψης κοιτάσματος ή προσωρινές μεταβολές, αλλά τόσο καταστροφικές, που να αλλάζουν το περιβάλλον σε βαθμό που είναι ανοίκεια και αντενδεικνυόμενη πλέον η επιστροφή των πληθυσμών στις εστίες τους.

Όλοι οι παραπάνω παράγοντες μπορεί να συντρέχουν και

απλώς για να κερδίσει την εύνοια των επιχειρηματιών που τον στηρίζουν κι έχουν σαφές και υπέρογο κέρδος απ' την καταστροφή του περιβάλλοντος, σύντομα θα γίνουν περίγελος της ιστορίας, αν δεν έχουν ήδη γίνει.

Ομοίως, κι οι... «πατριωτάρες», που νομίζουν ότι έχουν το δικαίωμα να απαγορεύουν με ηλιθίες προφάσεις, σε άλλους πληθυσμούς να σωθούν ερχόμενοι στη γη τους, πρέπει να σκεφτούν ότι μπορεί πολύ σύντομα οι ίδιοι να αναγκαστούν για λίγο ή για πολύ ν' αφήσουν τα πατρώα εδάφη προς άλλες πιο ασφαλείς πατρίδες, ώστε να σωθούν αυτοί και τα παιδιά τους. Και το να αυξάνεις τις τιμές των αεροπορικών εισιτηρίων κατά 700% όπως έγινε στις πρόσφατες μετακινήσεις λόγω του τυφώνα «Ίρμα» στις ΗΠΑ, ή να αφαιρείς το δικαίωμα εκπαίδευσης (άρα την ικανότητα προσαρμογής), απ' τους μετακινούμενους πληθυσμούς, δεν είναι η πιο ενδεδειγμένη μέθοδος αντιμετώπισης του φαινομένου αυτού.

Πηγές:

<http://www.ecocrete.gr/index.php?option=content&task=view&id=5326>
<https://rproject.gr/article/perivallontikoi-prosfyges-ena-akros-taxiko-zitima>

ΑΝΑΤΡΟΠΗ

Τοπική αυτοδιοικητική & πολιτική περιοδική έκδοση πληροφόρησης, διαλόγου και προβληματισμού Δήμου Λυκόβρυσης - Πευκής

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Εκδίδεται από την δημοτική παράταξη
ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΛΥΚΟΒΡΥΣΗΣ - ΠΕΥΚΗΣ
Ρίμινι 10, τ.κ. 141 23 Λυκόβρυση
Τηλέφωνο 6932 610 230
Ηλεκτρονική διεύθυνση: riz.anatropi.lp@gmail.com
Blog: <https://rizanlykpefkis.wordpress.com/>

Υπεύθυνος κατά το νόμο:
Μανόλης Στ. Πάγκαλος (em.pagkalos@yahoo.gr)

Συντακτική ομάδα:
Νίκος Θεοδωράκης (nthe1@yahoo.com)
Φανή Καραντσιούνη (fanikarant@gmail.com)
Νίκος Λυσικάτος (nicklys@hotmail.com)
Φάνης Στρατουδάκης (fstratoudakis@yahoo.gr)

Τα επώνυμα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη τις απόψεις και τις θέσεις της εφημερίδας και της Δημοτικής Παράταξης

Επιτρέπεται η αναπαραγωγή μέρους του περιεχομένου της έκδοσής μας, εφόσον αναφέρεται η πηγή